

ИИСУС ХРИСТОС
ТУЪУНАН ӨСТӨР

РАССКАЗЫ
ОБ ИИСУСЕ ХРИСТЕ

ИИСУС ХРИСТОС ТУЪУНАН ӨСТӨР

РАССКАЗЫ ОБ ИИСУСЕ ХРИСТЕ

Институт перевода Библии
Москва
2012

Иисус төрүүгээ диэн Үөрүүлээк Нурак

Таңара аньыылаак хиргэ Бэйэтин Уолун Иисус Христуу ыппыта, дьон ааймагы аньыылартан, хүппэт өлүүттэн быһаары. Гини төрөөбүт кэммитэн хир үрдүнэн һаңа үйэ төрүттэммитэ. Аны биһиги Иисус Христос Төрөөбүт Күнүттэн дьыллары аагабыт.

Иисус төрөөбүтэ олус дикти. Гини Таңара Уола, хүөһүлэри тутар дьизэгэ төрөөбүтэ. Гини төрөөбүт дойдутун тойоно, Ирод ыраактаагы Гинини өлөрөөрү хүбэлэммитэ.

Маңнай бу көрдүк этэ. Израиль муора диэки өттүгэр, Назарет олокко һылаас һанаалаак кыыс Мария олорбута. Ол кыыс Таңараны итии хүрэгинэн һаныыр этэ. Биирдэ гиниэкэ Таңара Ангела Гавриил кэлэн һаңарбыта: «Үөр, Дьоллоок! Таңара энигин гытта; Бары дьактардартан эн эрэ талыллыбытың». Мария Гавриил Ангелы көрөн, итинник һаңалары истэн, куттана һанаабыта. Ангел диэбитэ: «Куттаныма, Мария, Таңара эниэкэ үтүөнү оңордо! Эн хотору ыараатыаң, Уол огону оголонуоң, Гинини Иисус диэн ааттыаң. Гини улуу ааты ылыага, Гинини Тойон Таңара Уола диэн ааттыактара. Тойон Таңара Гиниэкэ Давид урдуһа ыйаагы тута олорбут престолун биэриэгэ. Иаков урдуһугар Гини һупту Ыраактаагы буола олоруога, ыйаагы тутара каһан да бараныа һуога».

Мария оччого чэбэр һанаалаак Иосифы гытта ылыссыактаак этэ. Гини ангелтан ыйыппыта: «Кайдак ити буолуой, мин өссүү эрэ һуок дьактарбын?» Гавриил Ангел һаңарбыта: «Эниэкэ Айыы Тыына кириэгэ, эн ылыаң Үрдүкүү Күүһүн, Ол иһин энигиттэн төрөөбүт огоң Айыы онуга Таңара Уола ааттаныага». Мария диэбитэ: «Мин Таңара гиэнэбин. Миниэкэ эн һаңарбытың көрдүк буоллун». Ангел гиниттэн барда.

Мария ого төрүөктээгин билэн, Иосиф гинини ыытаары гыммыта даа, Таңара ангела түүлүгэр кэлэн һаңарбыта «Иосиф, Давид уола! Марияны, бэйэң дьактаргын, ыларгыттан куттаныма, Гини Айыы Тыыныттан оголонуога. Уол огону төрүүгэ, эн Гинини Иисус диэн ааттыаң, Гини бары аньыылартан бэйэтин дьонун быһыага».

МАТФЕЙ 1:19–21; ЛУКА 1:26–35

Благовещение о рождении Иисуса

Бог послал в мир Своего Сына Иисуса Христа, чтобы спасти человечество от власти греха и смерти. С Его рождением на земле наступила новая эра. Даже наше летоисчисление начинается с Рождества Иисуса Христа.

История рождения Иисуса удивительна. Он – Сын Божий – родился в хлеву для скота. И вскоре после рождения Иисуса царь Ирод решил Его убить...

Но начнем с начала. В маленьком городе Назарете на севере Израиля жила девушка по имени Мария. Она любила Бога, и у нее было чистое сердце. Однажды ей явился ангел Гавриил, посланный Богом, и сказал: «Радуйся, благодатная! Господь с тобою: благословенна ты среди женщин». Мария, увидев его, смутилась. Но ангел сказал ей: «Не бойся, Мария, ибо ты обрела благодать у Бога; и зачнешь во чреве, и родишь Сына, и дашь Ему имя Иисус. Он будет велик и наречется Сыном Всевышнего, и даст Ему Господь Бог престол Давида, отца Его, и будет Он царствовать над потомками Иакова во веки, и царству Его не будет конца».

Мария тогда была обручена с благочестивым человеком по имени Иосиф. Она спросила ангела: «Как будет это, когда я еще не замужем?» Ангел сказал ей в ответ: «Дух Святой найдет на тебя, и сила Всевышнего осенит тебя; потому и Святое Дитя, Которое родится у тебя, наречется Сыном Божиим». Мария ответила: «Я раба Господня. Да будет мне по слову твоему». И отошел от нее ангел.

Узнав о том, что Мария ждет ребенка, Иосиф хотел отпустить ее, но ангел Господень явился ему во сне и сказал: «Иосиф, сын Давидов! Не бойся принять Марию, жену твою, ибо Дитя во чреве ее – от Духа Святого. Родит же Сына, и дашь Ему имя Иисус, ибо Он спасет людей Своих от грехов их».

МАТФЕЙ 1:19–21; ЛУКА 1:26–35

Иисус Христос төрүүрэ

Мария ыаракан эрдэгинэ, гини Иосифы гытта ыраак айаңжа барбыттара. Оччого Римнар улакан тойонноро Август хүбэни таһаарбыта – гини һирин үрдүнэн нэһилэк аксаанын аагар һуруйууну оңоруокка диэн. Киһи барыта ити үлэ кэмигэр төрөөбүт гуораттарыгар барыталыыр этилэрэ. Иосифы гытта Мария Давид ыраактаагы урдуһуттан этилэрэ. Онтун буо, Иисус төрүүрүн иннигинэ тыһычча дьыл каалбытын кэннэ, Израили тутан олорор этэ.

Дьэ, Иосифы гытта Мария Вифлеемжа барбыттара, Давид урдуһун гуоратыгар. Назарет гуораттан Вифлеемжа диэри икки һүүстэн такса километр. Ол кэмнэ тимир һуол, автомобиллэр һуок этилэрэ, ол иһин кас да күнү көһөр этилэрэ. Назарет Израиль муора өттүгэр баар этэ, Галилеяга. Вифлеем буоллагына – мас диэк, Иудеяга. Галилеяттан Иудеяга диэри баран иһэн, Самария дойдуну тагайан ааһыллар этэ. Самарияны гытта Иудея – бэрт кайалаак багайы дойдулар.

Һаңарды да Иосифы гытта Мария Вифлеемжа тийбиттэригэр, онно токтоон конор дьыэгэ боско кос һуок этэ. Мария оголонор кэмэ кэлбит. «Уол огону, бэйэтин Маңнайгы оготун, оголоммута, Гинини торгоннон һуулаан бараан, һүөһүлэр аһыыр һылаакыларыгар билээбитэ», – диэн аагабыт Үөрүүлэк һуракка. Аны диэтэккэ, гинилэр һүөһүлэри тутар дьыэгэ токтообуттар, һаһыл Огону һылаакыга уурбуттар. Былыргы өһүнэн, ити дьыэ таас кайа иһигэр баар этэ. Ол һирдэргэ постухтар һүөһүлэрин итинник таас дьыэлэр истэригэр туттааччы этилэрэ.

ЛУКА 2:1–7

Рождество Иисуса Христа

Когда Мария была беременна, ей и Иосифу пришлось отправиться в далекий путь, потому что римский император Август повелел сделать перепись населения по всей империи. Каждому надо было пойти в город своих предков. Иосиф и Мария были из рода царя Давида, который правил Израилем за тысячу лет до рождения Иисуса.

Итак, Иосиф и Мария отправились в Вифлеем, город царя Давида. От Назарета до Вифлеема более ста километров. В то время не было ни поездов, ни автомобилей, и такое путешествие длилось несколько дней. Назарет расположен на севере Израиля, в Галилее, а Вифлеем – на юге, в Иудее. По пути из Галилеи в Иудею нужно было пройти через Самарию, к тому же Самария и Иудея – гористые местности.

Когда, наконец, Иосиф и Мария пришли в Вифлеем, мест в гостинице не оказалось. Марии же наступило время родить. «И родила Сына своего Первенца, и спеленала Его, и положила Его в ясли», – читаем в Евангелии. Это значит, что они разместились в загоне для скота, а Младенца положили в кормушку. По древнему преданию, этот хлев находился в пещере. В тех краях пастухи использовали такие пещеры в качестве загонов для своих овец.

ЛУКА 2:1–7

Иисуска постухтар кэлбиттэрэ

Ол кэмнэ Вифлеем олок таһыгар, оҥкого постухтар хүөһүлэри кэтиир этилэрэ. Иисус төрүүр түүнүгэр һорок постухтар бэйэлэрин үөрдэрин, утуйбакка, кэтии һылдыбыттара. Эмискэччи гинилэр иннилэригэр Таңара ангела көстөн кэлбит. Таңара һырдыга гинилэр карактарын һаатардыар диэри һырдаппыт; постухтар улаканнык куттаммыттар. Ангел гинилэргэ һаңарбыт: «Куттанымаң! Мин эһиэкэ улуу үөрүүлээк һурагы кэпсиэм, итини бары киһилэр истиэктэрэ: аны эһиэкэ, Давид ологугар төрөөбүтэ Быһһааччы, Гини Христос Тойон Таңара буолар. Маннык бэлиэ эһиэкэ: эһиги һаһыл Огону һылаакы иһигэр билэллибити булуоккут». Эмискэччи ангелы гытта һоннокоон элбэк багайы каллаан тыынын күүстэрэ көстөн кэлбиттэрэ, гинилэр Таңарага үтүө һаңаны анаан һаңараллар эбит: «Туругурдун Тойон Таңара онуга һир үрдүнэн эйэлээк кэм буоллун, киһилэргэ этэннэ буоллун».

Биһиги һанаан көрдөкпүтүнэ, постухтар ангеллары көрөннөр, куттаммыттара буолла, гинилэр Быһһааччы, Тойон Таңара төрөөбүтүн истэннөр, һүрдээк һөкпүттэрэ буолла. Ол иһин гинилэр үөрдэрин кээһэн бараннар, Вифлеем диэк барбыттара, ол туһунан Үөрүүлээк һуракка һуруллубут: «Ангеллар гинилэртэн каллааһа барбыттарын кэннэ, постухтар бэйэ-бэйэлэригэр дэспиттэр: „Барыагың Вифлеемһа, көрүөгүң, туок онно буолбутун, туок туһунан биһиэкэ Тойон Таңара кэпсээбитин“. Иэдэйэн кэлэн, Марияны гытта Иосифы онуга һылаакы иһигэр һытар һаһыл Огону булбуттар. Көрөөт, һаһыл Ого туһунан кайдак истибиттэрин кэпсээбиттэрэ. Постухтар өстөрүн истибит киһилэр һүрдээк одуургаабыттар. Мария буо ити һаңаны барытын һүрэгигэр тутта һылдыбыта. Таңараны улаканнык туругурдан, туогу истибиттэрин, көрбүттэрин иһин Гинини олус каайгаан, постухтар төннүбүттэрэ».

ЛУКА 2:9–20

Пастухи у Иисуса

В это время в окрестностях Вифлеема пастухи пасли овец. В ночь, когда родился Иисус, некоторые из пастухов не спали, сторожа свое стадо. Вдруг предстал перед ними ангел Господень, и слава Господня осияла их; и объял пастухов великий страх. Но ангел сказал им: «Не бойтесь! Я возвещаю вам великую радость, которая будет всем людям: ныне родился вам в городе Давидовом Спаситель, Который есть Христос Господь. И вот вам знак: вы найдете Младенца в пеленах, лежащего в яслях». И внезапно с ангелом явилось многочисленное воинство небесное, славящее Бога и восклицающее: «Слава в вышних Богу, и на земле мир, в человеках благоволение».

Мы можем себе представить, как испугались пастухи, когда увидели ангелов, и как они удивились, услышав о рождении Спасителя – Господа Иисуса Христа. Потому и оставили они свое стадо и пошли в Вифлеем, как об этом написано в Евангелии: «Когда ангелы отошли от них на небо, пастухи сказали друг другу: „Пойдем в Вифлеем и посмотрим, что там случилось, о чем возвестил нам Господь“. И, поспешив, пришли и нашли Марию с Иосифом и Младенца, лежащего в яслях. Увидев же, рассказали о том, что им было возвещено о Младенце. И все слышавшие дивились тому, что рассказывали пастухи. А Мария сохраняла все эти слова в сердце своем. И возвратились пастухи, славя и хваля Бога за то, что слышали и видели все, как им было возвещено».

ЛУКА 2:9–20

Дьоһун кырдыагастар поклун оксубуттара

Иисус Вифлеемҥа төрөөбүтүгэр Иудея ологугар Ирод ыйаага этэ. Оччого Иерусалимҥа дьоһун кырдыагастар аллараттан кэлэннэр, ыйыппыттара: «Каннаний Иудеяга төрөөбүт ыраактаагы? Биһиги Гини хулуһун илиң көрбүппүт, ол иһин Гиниэкэ поклун бизрэ кэллибит».

Итини истэн, Ирод ыраактаагы ханааргаабыта. Бары бастың агабыттары, хуруйууһуттары* комуйан, гинилэртэн ыйыталаабыта: «Христос канна төрүөктээгэй?» Онтулара гиниэкэ хаңарбыттар: «Иудея Вифлеемыгар, ити көрдүк пророгынан** хэрэллибитэ: „Эн, Вифлеем, Иуда хирэ, атын иудейскай гуораттартан кайдак да оччугуйа хуоккун, энигиттэн эрэ таксыага хирдыт, Ким абырыага Израили, Мин дьоммун“». Оччого Ирод, дьоһун кырдыагастары кистээн ыгыртаан бараан, гинилэртэн хулуус көстөр кэмин билбитэ онуга, гинилэри Вифлеемҥа ытаат, хаңарбыта: «Барың, Хаһыл Ого туһунан барытын билиң, буллаккытына, миниэкэ биллэриң, мин хин бараммын поклун биэриэкпин». Кирдигинэн, Ирод ыраактаагы Хаһыл Огону өлөрөөрү хүбэлэммитэ, Гини каһан эмэтэ тутан олорор престолун былдыага диэн куттанар этэ.

Дьоһун кырдыагастар, ыраактаагы хаңатын истэннэр, барбыттара. Каллаан аллара диэки өттүгэр көрбүт хулуустара, гинилэр иннилэригэр баран испит, Хаһыл Ого баар хирин үрдүгэр токтууругар диэри. Ону көрөннөр, гинилэр бэрт үөрбүттэр.

Вифлеемҥа кэлээт, дьоһун кырдыагастар дьыэгэ кирибиттэр, ол дьыэ үрдүгэр хулуус токтообут этэ. Хаһыл Огону гытта Марияны, Гини иньэтин көрөөт, Гиниэкэ поклун биэрбиттэрэ, эгэлбит баайдарын Гиниэкэ бэлэктээн уурбуттара: кыһыл көмүстэри, ладаны***, смираны****.

Түүллэригэр дьоһун кырдыагастар кирдик ис ханааны истибиттэр – Иродка төннүмэң диэн, ол иһин бэйэлэрин дойдуларыгар атын хуолунан барбыттара. Ону билээт, Ирод ыраактаагы улаканнык кыйһаммыт, хэриилэхэр киһилэри ыппыт, Вифлеемҥа гытта аттыккы олокторго икки дьылтан күччүгүй огону барытын өлөртүөктэрин. Ирод кырдыагастартан ол кэми билбитэ. Хэриилэхэр киһилэр Вифлеемҥа кэлэннэр, онно буруйа хуок күччүгүй ологуру өлөртөөбүттэрэ.

МАТФЕЙ 2:1–12, 16–18

Поклонение волхвов

Когда Иисус родился в иудейском городе Вифлееме во дни царя Ирода, пришли в Иерусалим мудрецы-волхвы с востока и сказали: «Где родившийся Царь иудейский? Ибо мы видели звезду Его на востоке и пришли поклониться Ему».

Услышав это, царь Ирод встревожился. Собрав всех первосвященников и законоучителей, царь Ирод спрашивал у них: «Где должен родиться Христос?» Они же сказали ему: «В Вифлееме Иудейском, ибо так возвещено через пророка: „И ты, Вифлеем, земля Иудина, ничем не меньше других городов иудейских, ибо из тебя произойдет Вождь, Который будет Пастырем Израиля, народа Моего“». Тогда Ирод, тайно призвав волхвов, выведал от них время появления звезды и, послав их в Вифлеем, сказал: «Пойдите, разузнайте все о Младенце и, когда найдете Его, известите меня, чтобы и мне пойти поклониться Ему». На самом же деле царь Ирод решил убить Младенца, поскольку боялся, что Он со временем займет его престол.

Волхвы, выслушав царя, отправились в путь. И звезда, которую видели они на востоке, шла перед ними, пока, наконец, не остановилась над местом, где был Младенец. Увидев это, они возрадовались великой радостью.

Придя в Вифлеем, волхвы вошли в дом, над которым остановилась звезда. Увидев младенца с Марией, Матерью Его, они поклонились ему и, достав сокровища свои, преподнесли ему дары: золото, ладан, и смирну.

Во сне волхвы получили откровение не возвращаться к Ироду и отправились в свою страну другим путем. Узнав об этом, царь Ирод разгневался и послал воинов убить в Вифлееме и его окрестностях всех младенцев в возрасте двух лет и младше, определив этот возраст по времени, которое выведал у волхвов. Воины пришли в Вифлеем и убили невинных младенцев.

МАТФЕЙ 2:1–12, 16–18

* Хуруйууһуттар – хокуоннары улаканнык билэр киһилэр.

** Пророк – һылыктыыр киһи, гини Таһара хаңарарын кэпсиир.

*** Ладан – минһыгэс һыттаак итии хирдэргэ үүнэр мас һымалата, Таһарага үүнэр кэмһэ буруолаталлар.

**** Смирна – Аравия, Ефиопия дойдуларга үүнэр мас һымалата.

Египетка күрээбиттэрэ

Ирод ханаатыгар өлбүт күччүгүй оҕолор истэригэр буолуога Ол, Ким туһунан дьоһун кырдыгаастар Израиль ыраактаагыта буолуога диэн һаңарбыттара. Ити да буоллар ол көрдүк буолбатага. Кырдыгаастар барбыттарын кэннэ, Таңара ангела Иосиф түүлүгэр көстөн һаңарбыта: «Түргэнник тураңнын, Огогун, Гини Иньэтин ылаңнын, Египетка күрээ, онно мин эниэкэ һаңарыакпар диэри буол. Ирод һаһыл Огону өлөрөөрү көрдүүр». Иосиф түүн ортотугар туран, Оготун гытта Ого Иньэтин ылан Египетка барбыта, ол дойдуга Ирод өлүөр диэри буолбута. Ирод өлбүтүн кэннэ, Таңара ангела эмиэ Иосиф түүлүгэр көстүбүт, һаңарбыт: «Тур, һаһыл Огогун гытта Гини Иньэтин ыл, бар Израиль һиригэр, һаһыл Огону өлөрөөрү көрдөөбүттэр өлбүттэр».

Иосиф ангел һаңатын коту Израильга кэлбит. Иудеяга Ирод уола, Архелай тойоннуурун истээт, Иосиф онно барыагын куттаммын. Түүлүгэр гини ис һаңалары истибит. Ол кэнниттэн гини Галелеяга, Назарет гуоратка барбыт, онно урут Мария олоктоок этэ.

Биһиги Иисус кайдак Назаретка олоктонон олорбутун туһунан аматтан агыйагы билэбит. Иосиф мас үүһа этэ, Иисус ити үлэтигэр көмөлөһөн, Бэйэтэ мас үүһа буолбута. Үөрүүлээк һуракка Иисус уол ого онуга уол эрдээннитин туһунан бэрт агыйак һуруллубут. Ити да буоллар, туогу биһиги аагабыт, ол биһиэкэ үгүһү кэпсиир: «Ого улаатан испитэ, һанаата кытаатан испитэ, өйө эбиллэн испитэ, Таңара улакан үтүөтэ Гиниэкэ баар буолбута». Өссүө: «Иисус улакан өйүнэн, Таңарага онуга киһилэргэ таптатарынан күүһүрбүтэ».

Манна бэрт һөп һаңарарга, Иисус Бэйэтин иньэтин-агатын иннитигэр истигэн этэ. Үөрүлээк һуракка ол туһунан аагабыт: «...онуга Иисус гинилэри олус истэр этэ». Ого барыта иньэлэрин-агаларын истиэктээктэр, итини Таңара Бэйэтэ багарар. Таңара Уон үерэгиттэн биирдэрэ бу көрдүк диир: «Агагын гытта иньэгин кылыылаа, һир үрдүнэн эниэкэ үтүө буолуогун, һиргэ үйэлээк буолуоккун, итини Тойон Таңара биэрэр эниэкэ».

МАТФЕЙ 2:13–23; ЛУКА 2:40, 50–52; ИСХОД 20:12

Бегство в Египет

Ирод думал, что среди убитых младенцев будет Тот, о Котором говорили волхвы как о будущем Царе Израиля. Но этого не произошло. Когда мудрецы ушли, ангел Господень явился во сне Иосифу и сказал: «Встань, возьми Младенца с Его Матерью и беги в Египет; и будь там до тех пор, пока не скажу тебе, ибо Ирод хочет найти Младенца, чтобы погубить Его». Иосиф встал среди ночи, взял Младенца с Матерью Его и пошел в Египет, и оставался там до смерти Ирода, да сбудется сказанное Господом через пророка: «Из Египта воззвал Я Сына Моего».

Иосиф поступил по слову ангела и пришел в Израиль. Услышав, что в Иудее царствует сын Ирода Архелай, он побоялся идти туда. Получив во сне откровение, Иосиф отправился в Галилею, в город Назарет, где жила раньше Мария.

Мы знаем совсем немного о жизни Иисуса в Назарете. Иосиф был плотником, и Иисус, помогая ему в работе, выучился этому ремеслу. В Евангелии очень мало написано о том времени, когда Иисус был мальчиком и юношей. Но то, что мы читаем, говорит о многом: «Младенец же рос и укреплялся духом, исполняясь премудрости, и благодать Божия была на Нем». И еще: «Иисус возрастал в премудрости и в любви у Бога и людей».

Здесь важно упомянуть, что Иисус повиновался Своим родителям. В Евангелии мы читаем об этом: «...и был в повиновении у них». Бог хочет, чтобы дети любили родителей и были им послушны. Одна из Десяти заповедей Божиих гласит: «Почитай отца твоего и мать твою, чтобы тебе было хорошо и чтобы продлились дни жизни твоей на земле, которую Господь Бог твой дает тебе».

МАТФЕЙ 2:13–23; ЛУКА 2:40, 50–52; ИСХОД 20:12

Иисус Таңара хүрэктэнэрэ

Захария агабыт уола Иоанн иччитэк кумақтаак хиргэ олоктооок этэ. Таңара Иоанны улакан Зүлэгэ бэлэмнээбитэ – хотору Таңараттан Талыллыбыт, ити Христос кэлэрин дьонно кэпсиэгин онуга дьон аньыылаагын билинэрин ыйыагын. Таңараттан талыллыбыт кэлэрин туһунан Иоанн дьонно биллэриэктээк этэ, ол туһунан пророктар Иоанн төрүүрүн илигинэ һүүс дьылынан иннигэ һуруйбут этилэрэ. «Мин Бэйэм ангелбын ытабын Эн иннигэр, онтуң Эн ороккор Эн иннигэр бэлэмниэгэ». «Иччитэк кумақтаак хиргэ үгүүлээк һаңатын: Тойонно орогу бэлэмнээң, орогун көнө оңоруң».

Иоанн верблюд түүтүнэн оңоһуллубут таңаһы кэтэ һылдыбыта, һарыы курдаак, аһыыр аһа саранча курдыагалар онуга һир мёда этэ. Таңара Иоанна бэйэтин һанаатын арыйбытыгар, оччо Иоанн бэйэтин кэпсиир үлэтин төрүттээбитэ. Гини Иордан эбэ үстүн һылдыан, оңорбут аньыыларын билиниэктэрин онуга хүрэктэниэктэрин дьону ыгырбыта, ууттан таксаннар гинилэр аньыылар умнулоктарын. Иудея бары өттүттэн Гиниэкэ киһилэр кэлэтэлээбиттэрэ онуга Иерусалимтан, Иоанн гинилэри Иордан эбэгэ хүрэктиир этэ.

Дьон гиниттэн ыйытар этэ: «Биһиги туогу оңоруокпытый?» Гини олорго һаңарбыта: «Ким икки таңастаак, ол дьадаһыга биэрдин; ким аһыыр астаак, һитигирдик оңордун».

Таңараттан талыллыбыт кэлэрин көһүтэр этэ, ол иһин элбэк киһи ыйыталыыр этилэрэ: «Иоанн баадыгы Таңараттан талыллыбыт эбит, Быһааччы?» Иоанн диэбитэ: «Мин эһигини аньыыларгытыттан арагар аакка ууга хүрэктиибин, ити даа буоллар мин кэннибиттэн Иһэр, минигиннээгэр күүстээк; мин Гини кэтэр атактарын да илпэт көрдүкпүн. Гини эһигини Айыы Тынынан гытта уотунан хүрэктиэгэ». Гини ити Иисус Христос туһунан һаңарар этэ.

Дьэ, Иисус Иоанна кэлбит, гиниэкэ хүрэктэтэ. Иоанн, бэйэтин аньыыларын билэн, Иисуска диэбит: «Минигин Эн хүрэктиэктээккин, Эн миниэкэ того кэлэгин?» Оччо Иоанн гиниэкэ һаңарбыт: «Итини кээс, биһиги кайдак даа кирдиги һин оңоруоктаакпыт». Оччо Иоанн Гинини хүрэктээбитэ. Хүрэктэнэн бүтээт, Иисус һоннокоон ууттан таксыбыта, һонно каллаан арыллыбыта онтон Гини Таңара Тынынын көрбүтэ, Ол голубь чыычаак көрдүк Иисуска һугаһаабыта. Каллаантан һаңа иһиллибитэ: «Ити Мин таптыыр Уолум, Гиниэкэ баар Мин улакан үтүө һанаам».

МАРК 1:1–8; ЛУКА 3:2–18; МАТФЕЙ 3:11–17

Крещение Господа Иисуса Христа

Иоанн, сын священника Захарии, жил в пустыне. Господь готовил его для особого служения – возвестить народу о скором пришествии Мессии, то есть Христа, и призвать народ к покаянию. О том, что Иоанн должен подготовить народ к пришествию Мессии, писали пророки еще за сотни лет до рождения Иоанна: «Вот, Я посылаю ангела Моего перед лицом Твоим, который приготовит путь Твой пред Тобою». «Глас вопиющего в пустыне: приготовьте путь Господу, прямыми сделайте стези Ему».

Иоанн носил одежду из верблюжьей шерсти и кожаный пояс, а пищей его были саранча и дикий мед. Когда Бог открыл Иоанну Свою волю, Иоанн начал проповедовать. Он проходил по всей окрестности реки Иордан и призывал народ покаяться и в знак покаяния креститься, то есть пройти обряд омовения, чтобы их грехи были прощены. К нему приходили люди исповедоваться в своих грехах со всей Иудеи и из Иерусалима, и Иоанн крестил их в Иордане.

Народ спрашивал его: «Что же нам делать?» Он сказал им в ответ: «У кого две одежды, тот пусть даст неимущему; и у кого есть пища, пусть делает то же».

Народ ожидал пришествия Мессии, и потому многие спрашивали: «Неужели Иоанн – тот самый обещанный Мессия, Избавитель?» Но Иоанн отвечал: «Я крещу вас водой в знак покаяния, но Идущий за мною сильнее меня; я не достоин нести обувь Его. Он будет крестить вас Духом Святым и огнем». Это он говорил об Иисусе Христе.

И вот Иисус пришел к Иоанну, чтобы креститься у него. Иоанн же удерживал Его, говоря: «Мне надо креститься у Тебя. Тебе ли приходиться ко мне?» Но Иисус сказал ему в ответ: «Оставь теперь, ибо так надлежит нам исполнить всю правду». Тогда Иоанн допускает Его. Крестившись, Иисус вышел из воды, – и отверзлись небеса, и увидел Иоанн Духа Божия, Который в виде голубя нисходил на Иисуса. И был голос с небес: «Это Сын Мой возлюбленный, в Котором Мое благоволение».

МАРК 1:1–8; ЛУКА 3:2–18; МАТФЕЙ 3:11–17

Иисус Христос уон икки үөрэнээччилэрэ

Иисус улакан киһи буолан улаатан Назареты кээспитэ онтон Капернаум диэн гуоратка Олоктоммута, онтуң Галилеяга баар, Геннисарет күөл аттытыгар. Ол кэмнэргэ ити күөлү Галилея байгала диэн һин ааттааччы этилэрэ. Итигирдик Исая һылыга туолбута: «Завулон һирэ онуга Неффалим һирэ, байгал диэк барар һуол үстүн бааллар, Иордан үрэк ынараа өттүгэр. Элбэк таңаралаак дьонноок Галилеяга — онно караҕага, Таңараны да билбэккэ олорор дьон, өлүүлээк караҕа иһиттэн һырдык тыгарын көрбүтэ».

Ол кэмтэн Иисус үөрэгин төрүттээбитэ, һаңара-һаңара: «Буруйгутун билиниң, Каллаан Ыйаага һуғаһаата». Гинини эңин һирдэртэн бэрт элбэк киһи батыспыта, Гини олору үөрэтэр этэ, ыары киһилэри эмтии һылдыбыта.

Убай-балыс Андрей гытта Симон-Пиэтр Галилея байгалга балыктанар этилэрэ. Иисус, гинилэри көрөөт, һаңарбыт: «Минигин гытта барсың, Мин эһигини киһилэри кабыһыт оңоруом». Ити буо маннык, Гини олору киһилэргэ Үөрүлээк һурагы кэпсэттэрэ ытытыага, гинилэри иһиллээччилэр кирдиги билиэктэрин. Илимнэрин кээһэттээн бараан, Андрей гытта Пиэтири һонно Иисуһу гытта барсыбыттара. Ынтак ааһа тураннар, Иисус убай-балыс киһилэри Иаковы гытта Иоаннаны көрбүт, гинилэр Заведей агаларын гытта илимнэрин абырактыыр этилэрэ. Иисус гинилэри ыгырбыт, оло луткаларын, агаларын кээһэннэр, Гини кэнниттэн барбыттар. Итигирдик эмиэ атын үөрэтэр көмөһүттэрэ Иисус ыгырда да, һонно Гинини гытта барсыбыттара. Иисус гинилэргэ ыарылартан абырыыр онуга киһилэр истэриттэн абааһы куттары батар ыйаагы биэрбитэ.

Инньэ гынан Иисус Бэйэтэ уон икки үөрэтэр киһилэрин талбыта, оло һупту Гинини гытта агай буолуоктарын, гинилэри туоктаагар да атыннык үөрэтэр этэ. Бу бааллар үөрэтэр киһилэрин ааттара: Симон, Андрей, Иоанн, Иаков, Филипп, Варфоломей, Матфей, Фома, Иаков (Алфей уола), Фаддей, Симон Кананит онуга Иуда Искариот, онтуң койут Иисуһу өлүүгэ биэрбитэ. Үөрэтэр көмөһүттэрэ барылар мээһэ киһилэр этилэрэ, ити да буоллар Таңара гинилэргэ Иисус Христоска, Таңара Уолугар догор, үөрэнэр көмөһүттэрэ буолуоктарын дьолу биэрбитэ.

МАТФЕЙ 4:12–22; МАРК 3:13–19

Двенадцать учеников Иисуса Христа

Иисус уже взрослым оставил Назарет и поселился в городе Капернауме, расположенном около Геннисаретского озера в Галилее. В те времена это озеро называли также Галилейским морем. Так сбылось пророчество Исаии: «Земля Завулонова и земля Неффалимова, на пути приморском, за Иорданом, Галилея языческая, — народ, ходящий во тьме, увидел свет великий, и живущим в стране тени смертной воссиял свет».

С того времени Иисус начал проповедовать, говоря: «Покайтесь, ибо приблизилось Царство Небесное». За Ним следовало множество людей из разных мест, и Он учил их и исцелял больных.

Андрей и его брат Симон, называемый также Петром, ловили рыбу на Галилейском море. Иисус, увидев их, сказал им: «Идите за Мною, и Я сделаю вас ловцами людей». Это означало, что Он пошлет их на проповедь Благой Вести, чтобы слушающие их познали истину. Оставив свои рыболовные сети, Андрей и Петр сразу последовали за Иисусом. Проходя далее, Иисус увидел в лодке братьев Иакова и Иоанна с их отцом Зеведем, чинящих сети. Иисус позвал их, и они, оставив лодку и своего отца, последовали за Ним. Также и остальные ученики, когда Иисус призвал их, тотчас пошли за Ним. Иисус дал им власть исцелять болезни и изгонять нечистых духов.

Так Иисус избрал Себе двенадцать учеников, чтобы они постоянно были с Ним, и учил их особо. Вот имена этих учеников: Симон, Андрей, Иоанн, Иаков, Филипп, Варфоломей, Матфей, Фома, Иаков Алфеев, Фаддей, Симон Кананит и Иуда Искариот, который потом предал Иисуса. Все ученики были простыми людьми, но Бог дал им счастье быть друзьями и учениками Иисуса Христа — Сына Божия.

МАТФЕЙ 4:12–22; МАРК 3:13–19

Кайа үрдүгэр үөрэк: Дьолго ыгырар Гэриэс һаңалар

Биридэ Иисус, дьону көрөн, кайа үрдүгэр таксыбыт. Гини кайа үрдүгэр үөрэппит үөрэгин Кайа үрдүнээги үөрэгэ диэн ааттыылар. Таңара Бэйэтин дьонугар Уон гэриэс үөрэги биэрбитэ Былыргы Гэриэс һагына, ол көрдүк Кайа үрдүнээги үөрэгэ киһи ологугар күүстээк һанаатын тутар онуга Таңара Ыйаагыгар һирдьит буолар. Үөрэнээччилэрин гытта дьон Иисус аттытыгар олобуттарыгар, Гини үөрэттэ.

Дьоллооктор бэйэлэрин тустарынан олус һанаабаттар, ологро Каллаан Ыйаага аналлан турар.

Дьоллооктор ытыыр киһилэр, гинилэр налыйыактара.

Дьоллооктор кирбиктэр, һир гинилэргэ буолуога.

Дьоллооктор коргуйбут, утаппыт көрдүк кирдиги көрдүүлэр, ити иһин гинилэр һанааларын толоруоктара.

Дьоллооктор киһигэ амарак һүрэктээктэр, гинилэри һин аһыныактара.

Дьоллооктор чэбэр һүрэктээктэр, гинилэр Таңараны көрүөктэрэ.

Дьоллооктор киһилэргэ эйэни биэрэллэр, гинилэр Таңара уолаттара диэн ааты ылыактара.

Дьоллооктор кирдик иннигэр баттарбыттар, Каллааннаагы Ыйаак гинилэргэ аналлыбыта.

Дьоллооккут эһиги, эһигини киһилэр абалаатактарына, албынынан Мин иһин буруйдуур буолуоктара; үөрүң онуга бэсэлээргэң, эһигини улуу бэлэк каллаанҥа күүтэр, итигирдик һин пророктары урукку үйэлэргэ батар этилэрэ.

Эһиги – һир тууһа буолагыт. Туус күүһүн һүтэрдэгинэ, оччого туогунан ону туустаак оңоруоккунуй? Гини туокка да туксубат, бырагарга агай һөп, дьон тэпсиэгин.

Эһиги – һир һырдыга буолагыт. Кайа үрдүгэр турар гуорат кистэммэт көрдүк. Онно һибиэчааны убатаат, ону иһит анныгар уурбаттар, һибиэчаа уурага уураллар, оччого дьыэ иһин барытын һырдатар. Итигирдик киһилэргэ эһиги һырдыккыт һырдааттын, гинилэр көрүөктэрин эһиги үтүө үлэгитин онуга эһиги Каллааннаагы Агагытын үтүөннэн һаңарыактарын.

МАТФЕЙ 5:3–16

Нагорная проповедь: Заповеди блаженства

Однажды Иисус, увидев народ, поднялся на гору. Проповедь, с которой Он обратился к людям на этой горе, называют Нагорной проповедью. Как и Десять заповедей, которые Бог дал народу Своему во времена Ветхого Завета, Нагорная проповедь включает в себе нравственные основы жизни человека и указывает путь к Царству Божию. Когда ученики и народ расположились подле Иисуса, Он стал учить их:

Блаженны нищие духом, ибо их есть Царство Небесное.

Блаженны плачущие, ибо они утешатся.

Блаженны кроткие, ибо они наследуют землю.

Блаженны алчущие и жаждущие правды, ибо они насытятся.

Блаженны милостивые, ибо они помилованы будут.

Блаженны чистые сердцем, ибо они Бога узрят.

Блаженны миротворцы, ибо они будут наречены сынами Божиими.

Блаженны изгнанные за правду, ибо их есть Царство Небесное.

Блаженны вы, когда будут поносить вас, гнать и всячески неправедно злословить за Меня; радуйтесь и веселитесь, ибо велика ваша награда на небесах: так гнали и пророков, которые были прежде вас.

Вы – соль земли. Если же соль потеряет силу, то чем сделаешь ее соленой? Она уже ни к чему не годна, разве что выбросить ее вон на поправление людям.

Вы – свет мира. Не может укрыться город, стоящий на вершине горы. И когда зажигают свечу, не ставят ее под сосуд, но на подсвечник, и светит всем в доме. Так да светит свет ваш перед людьми, чтобы они видели ваши добрые дела и прославляли Отца вашего Небесного.

МАТФЕЙ 5:3–16

Кайа үрдүгэр үөрэк: Таптыыр ханаа онуга үнүнүү туһунан

Эниги истибиккит маннык хаңаны: «Карак иһин карак онуга тиис иһин тиис». Мин хаңарабын эһиэкэ: куһагаһа утарылаһымаһ. Ким энигин уһа һыһааккар оксуога, онуга нөһүөгүн уур. Онуга ким энигин гытта һуудтаныак, энигиттэн урбаакыгын ылыак ханаалак буоллагына, гиниэкэ таһынаа да таһаскын биэр; ким энигин күүһүнэн тыһыһычча атылынан барыак диэн ыгайдагына, гинини гытта иккитэ кат ыраак һиргэ барыс. Энигиттэн көрдөнөр киһигэ биэр онуга иэс көрдөнөөчүттэн эмиэ тиэрэ канһыспат буол. Эниги истибиккит маннык хаңаны: «Бэйэгэр һугас киһигин таптаа онуга куһаган каанынан көр эһиэкэ өстөөккө». Мин эһиэкэ хаңарабын: эһиэкэ өстөөктөргүтүн таптаан; эһигини кырыыр киһилэри алгаһ, эһигини куһаган кааннарынан көрөллөргө үтөнү оһоруһ. Эһигини комотор, эһигини батар тустарынан Таһарага үһүһ — оччоһо эһиги Каллааннаагы Агаһыт уолаттара буолюоккут. Гини Бэйэтин күһүн киһиһнээктэр да, үтөлэр да үрдүлэринэн тыктарар онуга кирдиктээктэр да, кирдигэ һуоктар да үрдүлэринэн һамыыры ыһтар. Колобура, эһигини таптаан көрөллөрү элэ һаныыр буоллаккытына, ити иһин туок үтүө эһиэкэ буолар? Итигирдик нолуоктары комуйууһуттар оһороллоро буола? Колобура, эһиги бэйэгит агаһ убайдаак-балыстаргытын ханаагытынан көрөгүт, туок һүрдээгин оһорогут? Итигирдик элбэк таһаралаактар оһоролоро буолюо? Онон, эһиги барытынан үтөлээк буолюһ, Каллаанаагы Агаһыт үтөлээгин көрдүк. Һэрэһиһ, дһон көрөрүгэр Таһара үтүө үлэтин оһорумаһ — оччоһо Каллааннаагы Агаһыттыттан бэлэги ылбаккыт. Инһнэ гыһан, ачыктарга биэрдэккинэ, бэйэһ инһигэр, мин айыбыһ диэн, аайдайыма, ити көрдүк һырайа һуоктар синагогаларга, таһара оһорооччулар, киһилэр гинилэри каайгыактарын. Кирдиги хаңарабын эһиэкэ, гинилэр бэйэлэрин бэлэктэрин ылаһлар. Эһиэкэ буо, коргуйбукка биэрдэккинэ, уһа илиһиһ билбэт буоллун туогу гыһарын каһас илиһиһ, эн биэрбитин кистээн буоллун. Искэ һытары көрөн, Агаһ эһиэкэ көстөн турары бэлэктиэһ. Онуга үһүнэр буоллаккына, икки һырайдаактар көрдүк буолума, гинилэр синагогалар аайы, таһара муһнук аайы дһон көрөрүгэр үһүнэллэр. Кирдиги хаңарабын эһиэкэ, гинилэр бэйэлэрин бэлэктэрин ылаһлар. Эн буо үһүнэр кэмһэр бэйэһ дһиэһ иһигэр киһир, ааһһын катанан баран бэйэһ искэр баар Агаһар үһүн. Искэ һытары көрөн, Агаһ эһиэкэ көстөн турары бэлэктиэһ. Үһүнэ тураһһыт, элбэги хаһарымаһ, атын таһаралаактар көрдүк, гинилэр дии һаныыһлар — элбэктик хаһардакпытына, истиллиэкпит. Гинилэр көрдүк буолумаһ, эһиги Агаһыт билэр, ол туһунан Гиниттэн көрдүүр иликкитинэ, туокка мускурууругутун. Бу көрдүк үһүнүн:

МАТФЕЙ 5:38–48; 6:1–13

Нагорная проповедь: о любви и молитве

Вы слышали, что было сказано прежде: «Око за око и зуб за зуб». А Я говорю вам: не противься злому. Но кто ударит тебя по правой щеке, подставь ему и левую. И кто захочет судиться с тобою и взять у тебя рубашку, отдай ему и верхнюю одежду; и кто принудит тебя пройти с ним одну тысячу шагов, иди с ним две. Тому, кто просит у тебя, дай и того, кто хочет занять у тебя, не избегай. Вы слышали, что было сказано прежде: «Люби ближнего твоего и ненавидь врага твоего». А Я говорю вам: любите врагов ваших, благословляйте проклинающих вас, делайте добро ненавидящим вас и молитесь за обижающих вас и преследующих вас — и будете сынами Отца вашего Небесного, ибо Он повелевает солнцу Своему восходить над злыми и добрыми и посылает дождь на праведных и неправедных. Ибо если вы любите любящих вас, какая вам за это награда? Не то же ли делают и сборщики податей? И если вы приветствуете только братьев ваших, что особенного делаете? Не так ли поступают и язычники? Итак, будьте совершенны, как совершенен Отец ваш Небесный. Смотрите, не творите дела Божии у всех на виду — иначе не будет вам награды от Отца вашего Небесного. Итак, когда подаешь милостыню, не труби перед собою, как делают лицемеры в синагогах и на улицах, чтобы прославляли их. Истинно говорю вам, они уже получают награду свою. У тебя же, когда подаешь милостыню, пусть левая рука твоя не знает, что делает правая, чтобы милостыня твоя была тайной. И Отец твой, видящий тайное, воздаст тебе явно. И когда молишься, не будь, как лицемеры, которые любят в синагогах и на углах улиц останавливаясь молиться напоказ. Истинно говорю вам, они уже получают награду свою. Ты же, когда молишься, войди в комнату свою и, затворив дверь, помолись Отцу твоему, Который втайне. И Отец твой, видящий тайное, воздаст тебе явно. А молясь, не говорите лишнего, как язычники, ибо они думают, что в многословии своем будут услышаны. Не уподобляйтесь им, ибо знает Отец ваш, в чем вы имеете нужду, прежде, нежели попросите у Него. Молитесь же так:

МАТФЕЙ 5:38–48; 6:1–13

Биһиги агабыт

*Каллааҥҥа баар биһиги Агабыт!
Эн аатың биллиилээк буоллун;
Эн Ыйаагың кэллин;
Эн ханааҥ күүһэ буоллун
Үүргэ да, каллааҥҥа баар көрдүк.
Бүгүҥнүү күҥҥэ аһыыр аспытын биһиэкэ биэр.
Биһиги аһыыбытын простилаа,
Биһиги иэстээктэрбитин простиһыбыт көрдүк.
Биһиэкэ кытаанак ологу оҥорума,
Биһигини куһагантан быһыһаа.
Эн эрэ Ыйаагың буолар
Бары үйэлэргэ улакан күүс онуга Улуу Аат.
Аминь**

Отче наш

*Отче наш, суций на небесах!
Да святится имя Твое;
да приидет Царствие Твое;
да будет воля Твоя и на земле, как на небе.
Хлеб наш насущный дай нам на сей день.
И прости нам долги наши,
как и мы прощаем должникам нашим.
И не введи нас в искушение,
но избавь нас от лукавого.
Ибо Твое есть Царство и сила и слава во веки.
Аминь.*

* Аминь – илэ кирдик.

От һиэмэтин һиргэ бытарытар киһи туһунан өстөн-өс

Иисус дьонҥо өстөн-өһү кэпсээбитэ, онтуң от һиэмэтин һиргэ бытарытар киһи туһунан:

Дьэ, киһи от һиэмэтин һиргэ бытарыта таксыбыта. Бытарыппытыгар, һороктор һуол кырытыгар түспүттэрэ, олору чыычаактар, көтөн кэлэннэр, һиэн кээспиттэр. Һороктор таастаак һирдэргэ түспүттэрэ, онно кара һир олус чараас этэ, ол иһин һоторукаан оттор үүнэн таксыбыттар. Күн таксыбытыгар, һилиһэ һуок буоланнар, каппыттар. Һорок һиэмэлэр катыылаак көрдүк оттор истэригэр түспүттэр, олоһу һиэмэлэри һаба үүммүттэр. Үтүө һиргэ түспүт һиэмэлэр, һугуннара үүнэн таксыбыттара: биридэрэ һүүстэ кат элбэк, нөһүөлэрэ алта уончата кат, һороктор отучтата кат. Ким кулгаактаак, ол истиннин!

Онтон Иисус үөрэтэр көмөһүттэригэр ити өстөн-өһү дүүллэппитэ:

Ким эмэ, Ыйаак туһунан өһү иһиллээн бараан, дүүллээбэтэгинэ, оччоһо гиниэкэ һатана кэлэр, киһи һүрэгигэр киирбити уорар – ити буолаллар һуол кырытыгар бытарыталлыбыттар.

Таастаак һиргэ түспүт буо, ким үөрэги истээт, үөрэн ону һонно ылар; ити да буоллар онтуң бэйэтиттэн һилиһэ һуок буолан эһин-эһин һанаалаак: аһы дуу, һаһатын иһин баттары дуу кэллэгинэн, һонно куһаган диэк тартарар.

Катыылаак көрдүк оттор истэригэр түспүт буо, ити ким истэр һаһаны, ол да буоллар, аныгы олоһо наадалара онуга байар аһа диэк һанаата, үөрэги һаба баттыыр, ол иһин ити һиэмэ ото һуок буолааччы.

Үтүө һиргэ түспүт һиэмэ, үөрэги истэн, дүүллүүр киһилэр буо, гинилэр элбэги оһороллоһор, һорок һүүстэ кат элбэги, бииргэстэр алта уончата кат элбэги, нөһүөлэр отучтата кат элбэги.

МАТФЕЙ 13:3–9, 18–23

Притча о сеятеле

Иисус расказал народу притчу о сеятеле:

Вышел сеятель сеять. И когда он сеял, одни семена упали при дороге, и налетели птицы и поклевали их. Другие упали на места каменистые, где земли было немного, и скоро взошли, потому что земля была неглубока. Когда же вышло солнце, они увяли и, поскольку не имели корня, засохли. Часть семян упали в терние, и выросло терние и заглушило их. Те же семена, которые упали на добрую землю, принесли плод: одни во сто крат, другие в шестьдесят, а некоторые в тридцать. У кого есть уши, пусть услышит!

Затем Иисус пояснил ученикам значение этой притчи:

Ко всякому, слушающему слово о Царстве и не разумеющему, приходит дьявол и похищает посеянное в сердце его – вот кто имеется в виду под посеянным при дороге.

А посеянное на каменистых местах означает того, кто слышит слово и тотчас с радостью принимает его; но не имеет в себе корня и непостоянен: когда приходит скорбь или гонение за слово, тотчас отстывает от него.

Посеянное в тернии означает того, кто слышит слово, но житейские заботы и обольщение богатством заглушают слово, и семя то бывает бесплодным.

Посеянное же на доброй земле означает слышащих слово и разумеющих, которые и приносят плод – одни во сто крат, другие в шестьдесят, а некоторые в тридцать.

МАТФЕЙ 13:3–9, 18–23

Иисус күүлгэ болоһону бүтэрэр

Биридэ Иисус үөрэтэр көмөһүттэрин гытта луотканнан Геннисарет күүлү туораабыта. Баран истэктэринэ, Иисус утуйбут. Эмискэччи күүл үрдүнэн болоһолоок тыал оксубут, долгуннар луотканы хаба ыспыттар. Оччого Гини үөрэтэр көмөһүттэрэ Иисуһу уһугуннарбыттар онуга һаңарбыттар: «Тойон! Биһигини быыһаа: өлөн эрэбит». Иисус гинилэргэ диэбитэ: «Эһиги итигэлгит канна баарый? Того эһиги куттанныаккытый, кыра итэглээккитий?» Онтон, тураат, тыалы каайан кээспитэ, байгалга һаңарбыта: «Аайдайыма, бүт!» Тыал һонно һытан каалла, күүл долгуна һуок буолбута, чумпураан каалбыта.

Үөрэтэр көмөһүттэрэ куттананнар, һөгөннөр бэйэ-бэйэлэригэр һаңарбыттар: «Кимий Гини, һаңатын тыалы гытта уу истэллэр, Гини һанаатын коту буоллаллар?»

МАТФЕЙ 8:23–27; МАРК 4:37–41; ЛУКА 8:22–25

Иисус укрощает бурю на озере

Однажды Иисус и Его ученики переплывали на лодке Геннисаретское озеро. Во время плавания Иисус заснул. Вдруг на озере поднялась сильная буря, так что лодку стали заливать волны. Тогда ученики разбудили Иисуса и сказали: «Господи! Спаси нас: погибаем». Иисус сказал им: «Где вера ваша? Что вы так боязливы, маловерные?» Потом, встав, Он запретил ветру и сказал морю: «Умолкни, перестань!» Ветер сразу утих, озеро успокоилось, и наступила полная тишина.

Ученики же в страхе и удивлении стали говорить друг другу: «Кто же Он, что и ветрам повелевает и воде, так что они повинуются Ему?»

МАТФЕЙ 8:23–27; МАРК 4:37–41; ЛУКА 8:22–25

Иаир кыыһын тилиннэрэрэ

Биирдэ Галилейскай байгал кытылыгар эңин-эңин бирдэртэн кэлбит дьону Иисус үөрөппитэ. Гиниэкэ Иаир ааттаак киһи, синагога биир тойоно кэлбитэ. Гини Иисус иннитигэр түһэн, улакан наадатын көрдөммүт: «Мин кыыһым өлөөрү һытар. Кэлэңнин, гинини илиилэргинэн тагай, огом оһуогун, тыыннаак каалыагын». Иисус гинини гытта барбыт. Иисуһы бэрт элбэк киһи бытыспыттар, онтон-мантан Гинини ыгайбыттар.

Биир дыктар уон икки дыбылы каан барар ыарылаак этэ, элбэк эмчит гинини абырыы һа-таабыттара да кыайан эмтээбэтэктэрэ, онтуң Иисус туһунан истибит. Ол дыктар киһилэр истэринэн кэлэн, Иисус аргаатыгар туран, Гини таһаһын биллэрбэккэ тагайбыта. Дыктар дии һанаабыта «Һаатар Гини таһаһын тагайдакпына, оччого оһуом да». Һоннокоон каана ба-рара токтообут, дыктар оспутун билбит.

Иисус ити кэмнэ абырыыр күүһэ Гинини кээһэрин билбит. Ыйыппыт дьонтон: «Ким Мин таһаспар тагайда?» Үөрэнэр көмөһүттэрэ, дьон Энигин онтон-мантан ыгайар, диэн һаһарбыт-тара. Иисус ким тагайбытын билээри, көрүлээбит. Дыктар, туок буолбутун билэн, титириэр диэри куттанан, Гини иннигэр кэлэн түспүт, туогу да кистээбэккэ кэпсээбит. Иисус һаһарбыт ол дыктарга: «Эн итэгэйэриң бэйэгин быһаата! Эйэлээктик бар, ыалдыаргыттан абыранның».

Иисус дыктары гытта кэпсэтэ турдагына, илдыттэр кэлбиттэр, гинилэр Иаирга һаһар-быттара: «Эн кыыһың өллө, Үөрэтээччини мээнэ того һанааргатагын». Иисус, ону истээт, Иаирга диэбит: «Куттаныма, итэгэй эрэ». Иаир дыэтигэр кэлэн, Гини һутаарбыттары, ула-каннык ытабыттары кыыс урууларын көрбүт. Иисус гинилэргэ диэбит: «Того эһиги һутаара-гыт, ытыгыт? Кыыс өлбөтөгө, гини утуйа һытар». Гинини күлүү гыммыттар. Иисус бэйэтин гытта ылбыт Пиэтири, Иаковы, Иоаннаны, өлбүт кыыс кэргэттэрин, кыыс һытар коһугар киирбит. Гини кыыс аттыгар кэлэн, илиититтэн тутан туран һаһарбыт: «Кыыскаан, эһиэкэ һаһарабын, тур!». Кыыс ого һоннокоон туран, каамалаабыт. Ити диктини көрбүт киһилэр олус улаканнык үөрэ гына һөкпүттэрэ.

МАРКА 5:21–42

Воскрешение дочери Иаира

Как-то раз на берегу Галилейского моря Иисус учил народ, пришедший к Нему из разных мест. Один из начальников синагоги, по имени Иаир, подошел к Иисусу, пал к Его ногам и стал горячо просить Его: «Дочь моя при смерти. Приди и возложи на нее руки, чтобы она осталась жива». Иисус пошел с ним. Множество народа неотступно следовало за Ним, тесня Его со всех сторон.

Одна женщина, двенадцать лет страдавшая кровотечением, много натерпевшаяся от разных врачей, но не получившая исцеления, услышала об Иисусе. Она пробралась сквозь толпу, подошла сзади к Иисусу и незаметно прикоснулась к Его одежде. Женщина думала: «Если прикоснусь хотя бы к одежде Его, то выздоровею». И тотчас она почувствовала, что исцелилась от болезни.

Иисус же ощутил, что из Него вышла сила, обернулся к народу и спросил: «Кто прикоснулся к Моей одежде?» Ученики, не поняв, почему Он спрашивает об этом, сказали Ему, что это народ со всех сторон теснит Его. Но Иисус искал глазами ту, которая сделала это. Женщина, зная, что с ней произошло, в трепете и страхе подошла, пала к Его ногам и сказала Ему всю правду. Он же сказал ей: «Вера твоя спасла тебя. Иди с миром и будь здорова от болезни твоей».

Когда Он еще говорил это, к начальнику синагоги пришли и сказали: «Дочь твоя умерла. К чему утруждать Учителя?» Но Иисус, услышав их слова, сказал Иаиру: «Не бойся, только веруй». Придя в дом Иаира, Он увидел смятение, громко плачущих и причитающих родных. Иисус сказал им: «Почему вы в смятении? Что плачете? Девушка не умерла, но спит». И смеялись над Ним. Но Иисус, взяв Петра, Иакова, Иоанна и родителей умершей девочки, вошел в комнату, где она лежала. Он подошел к ней, взял ее за руку и сказал: «Девушка, тебе говорю: встань!» Девушка тотчас встала и начала ходить. Видевшие это чудо пришли в великое изумление.

МАРКА 5:21–42

Иисус биэс тыһычча киһини тоторбута

Биирдэ Иисус үөрэтэр көмөһүттэрин гытта Галилейскай байгал оңуор, Тивериада аттыгар барбыт. Гинини гытта элбэк дьон барсыбыт, олор ыалдьар дьону абырырынын, Гини оңорбут диктилэрин көрбүттэр.

Иисус кайа үрдүгэр ыттыбыт, онно Бэйэтин үөрэтэр көмөһүттэрин гытта баар этэ. Паска* таңара һугаһаабыта, Иудейдар таңаралара. Иисус, Гини диэк элбэк киһи иһэрин көрөн, Филиппка диэбит: «Кантан биһиги килиэп атыылаһыакпытый, гинилэри аһа-тыакпытын?» Итинни һаңарбыта гини һанаатын билээри, Бэйэтэ багас билэр этэ, кайдак оңоруогун.

Филипп Гиниэкэ диэбитэ: «Итилэргэ икки да тыһычча динарий һитиэ һуога, һаатар киһи аайы агыйактыы да тийиэгин».

Биир Гини үөрэтэр көмөһүтэ Андрей, Симон-Пиэтр балтыта диир Гиниэкэ: «Манна биир уол огого биэс килиэп баар онуга икки кыра балык, итикээн баччалаак элбэк киһигэ кайдак тийэр»? Иисус диэбит: «Һаңарың гинилэр олортоотуннар». Ол һиргэ үүнэр от көбө бэрт этэ. Биэс тыһычча кураңа киһи окко олортоотулар. Иисус, килиэптэри ылаат, үңэр һаңатын һаңараа бүтээт, үөрэтэр көмөһүттэригэр балыктары эмиэ биэрэттээбит, ким каһы һаныырын. Барылара топпуттарын кэннэ, Бэйэтин үөрэтэр көмөһүттэригэр диэбит: «Каалбыт килиэптэри барытын комуйуң, туок да һүппэтин». Олор килиэптэр быһагастарынан уон икки мас колбуйаларга комуйан толорбуттар, онтуларың аһаабыт-тартан каалбыт этилэрэ.

Очого Иисус оңорбут диктитин көрбүт киһилэр дэспиттэр: «Кирдик бу Ол Пророк эбит, Ол һир үрдүгэр кэлиэктээк этэ».

ИОАНН 6:1–14

Иисус насыщает пять тысяч человек

Однажды Иисус пошел с учениками на другую сторону моря Галилейского, в окрестности Тивериады. За Ним последовало множество народа, потому что видели чудеса, которые Он творил над больными.

Иисус взошел на гору и был там с учениками Своими. Приближалась же Пасха, праздник иудейский. Иисус, увидев, что множество людей идет к Нему, говорит Филиппу: «Где нам купить хлеба, чтобы накормить их?» Он говорил это, испытывая его, ибо Сам уже знал, что хочет сделать.

Филипп отвечал Ему: «И на двести динариев* не довольно будет хлеба, чтобы каждому из них досталось хотя бы понемногу».

Один из учеников Его, Андрей, брат Симона Петра, говорит Ему: «Здесь есть у одного мальчика пять ячменных хлебов и две рыбки, но что это для такого множества людей?» Иисус сказал: «Велите им возлечь». На том месте было много травы. Все возлегли. Было же их около пяти тысяч человек.

Иисус, взяв хлебы и воздав благодарение, раздал возлежавшим, и рыбы, кто сколько хотел. И когда все насытились, Он сказал ученикам Своим: «Соберите оставшиеся куски, чтобы ничего не пропало». И собрали, и наполнили двенадцать коробов кусками от пяти ячменных хлебов, оставшимися у тех, которые ели.

Тогда люди, видевшие чудо, сотворенное Иисусом, сказали: «Воистину это Тот Пророк, Который должен придти в мир».

ИОАНН 6:1–14

* Паска — еврейдар Египеттан босколломмут таңаралара.

Аһыныган хүрэктээк Самария дойду киһитин туһунан өстөн-өс

Биир хокуону билэр киһи, Иисус кайдагын билээри, ыйыппыт: «Үөрэтиһит, мин өл-бөт ологу ылар аакка туогу оңоруокпунуй?» Иисус һаңарбыт гиниэкэ: «Һокуоңҥа туок һуруллубутай?» Хокуону билэр киһи диэбит: «Бары бэйэң һүрэккинэн Тойон Таңарагын үтүөтүк таптаа, элэ тыыңнынан, элэ күүскүнэн онтон өйгүнэн, бэйэң киһигин һанаа, бэйэң көрдүк». Иисус һаңарбыт гиниэкэ: «Кирдик эн һаңардың, һитигирдик тутун, оччого тыыннаак буолуоң». Ол да буоллар онтута, бэйэтэ дэң үктээмээри, ыйыппыт Иисустан: «Мин бэйэм киһим ким буолар?». Иисус гиниэкэ кэпсээбитэ өстөн-өһү:

Биир киһи, Иерусалимтан Иерихоңҥа баран иһэн, өлөрүөксүттэргэ түбэспит, олор гинини һыгынһаактаабыттар, гойбууннаан бараан, арыччы тыыннаагы кээһе бар-быттар. Оччого ол һуолунан биир агабыт баран испитэ. Гинини көрөөт, кыһаммакка ааспыта. Левит эмиэ ол һиргэ кэлэн, һугаһаабыт, көрө түспүт онтон эмиэ кыһаммакка ааспыт. Самарияттан биир киһи, айаннаан иһэн, кырбаппыт киһини булбут, бэрт аһыммыт, өлөрүммүт һирдэрин һыаннан гытта арагииннан кута-кута баайбыт. Осёл һүөһүтүгэр олордон бараан, ыалдыттар токтуур дьиэлэригэр эгэлбит, ону абыраары мөһүммүтэ. Нөһүө күн, бараары туран, икки динарияны* таһааран, олору токтуур дьиэ күсэйинигэр биэрбит, ол кэннэ һаңарбыт: «Гинини көрөр буол, элбэк карчыга карайдаккына, мин төннөн кэллэкпинэ эниэкэ төлүөм».

Өстөн-өһү кэпсээт, Иисус хокуону билэр киһиттэн ыйыппыт: «Кайдак дии һаныыгын ити үстэртэн, өлөрүөксүттэргэ кырбаппыт киһигэ, кайалара бэйэ киһитэ буолар?» Хокуону үөрэтээччи диэбит: «Гинини аһыммыт киһи». Оччого Христос һаңарбыт гиниэкэ: «Бар ол кэннэ итигирдик оңорор буол».

ЛУКА 10:25–37

Притча о милосердном самарянине

Один законоучитель, искушая Иисуса, спросил: «Учитель, что мне делать, чтобы наследовать жизнь вечную?» Иисус сказал ему: «В законе что написано?» Законник ответил: «Возлюби Господа Бога своего всем сердцем своим, и всею душою своею, и всею крепостью своею, и всем разумением своим, и ближнего своего, как самого себя». Иисус сказал ему: «Правильно ты отвечал. Так поступай, и будешь жить». Но тот, желая оправдать себя, сказал Иисусу: «А кто мой ближний?» В ответ Иисус рассказал ему притчу:

Некий человек шел из Иерусалима в Иерихон и попался разбойникам, которые сняли с него одежду, изранили его и ушли, оставив его едва живым. Один священник шел той дорогой и, увидев его, прошел мимо. Также и левит, оказавшийся на том месте, подошел, посмотрел и прошел мимо. Самарянин же некий, проезжая, заметил его, сжалился и, подойдя, перевязал ему раны, возливая масло и вино. Посадив на своего осла, самарянин привез его в гостиницу и позаботился о нем. А на другой день, отъезжая, дал денег содержателю гостиницы и сказал ему: «Позаботься о нем, и, если потратишь больше, я на обратном пути отдам тебе».

Рассказав притчу, Иисус спросил законоучителя: «Как ты думаешь, кто из этих троих был ближний попавшему в руки разбойников?» Законоучитель ответил: «Тот, кто оказал ему милость». Тогда Христос сказал ему: «Иди и ты поступай так же».

ЛУКА 10:25–37

* Динария – Римнар карчылара, оччого Израильга баар этилэрэ.

Иисус — Үтүө Постух

Христос бары дьону быһыагынан Агатыттан хиргэ ытыллыбыта. Постух овец хуөхүлэрин кыһанарын көрдүк, итигирдик Иисус, хири Быһааччы, Гинини хуөхтэригэр кириллэрээччилэри, Гини үөрэгинэн олоктооктору кыһанар. Бу бааллар Айыы Иисус үөрэхтэрэ:

Илэ кирдиги эһиэкэ һаһарабын: ким овец хуөхүлэргэ аанынан киирбэккэ, атын хиринен үнэн киирэр, ол уоруйак онуга өлөрүөксүт; аанынан киирээччи — овец хуөхүлэргэ постух. Гини аан иннитин арийар, хуөхүлэр буо гини һаһатын истэллэр, гини бэйэтин хуөхүлэрин ааттарынан ыгырар онуга олору таһаарар. Онтуларын таһаардагына, иннилэригэр иһэр, хуөхүлэрэ буо, гини һаһатын таайаннар, гини кэнниттэн каамаллар. Атын киһини батыспаттар, гиниттэн күрүүлэр, атын киһи һаһатын таайбаттар.

Кирдик, кирдик һаһарабын эһиэкэ: Мин ааммын хуөхүлэргэ. Барылара, ким Мин үстүн киирбиттэр, ол барыта уоруйактар онуга иттэни алдытааччылар; хуөхүлэр олору истибэтэхтэр. Мин ааммын: ким минигинэн кирирегэ, ол быһһаныага онуга оҗкотун булуога. Уоруйак уораары агай кэлэр, өлөрөөрү онуга алдытаары. Мин тыннаак булуокуттун кэллим онуга байан-тотон олоруокуттун.

Мин үтүө постухпун: үтүө постух овец хуөхүлэрин иһин тынын биэрэр. Нойуомһа үлэлиир буо постух буолбатак, гиниэкэ овцалар бэйэтин хуөхүлэрэ буолбатактар. Гини бөрө иһэрин көрдөгүнэ, хуөхүлэрин кээһэн баран күрүүр; очого бөрө хуөхүлэрин уораттыыр, олору хири аайы бататалыыр. Нойуомһа үлэһит һин күрүүр, гини нойуом ыларын агай билэр, гини овец хуөхүлэрин кыһаммат.

Мин үтүө постухпун, Бэйэм гиеттэрбин билэбин онуга Бэйэм гиеттэрим Минигин билэллэр. Агам Минигин билэрин көрдүк, Мин Агабын билэбин; Мин овец хуөхүлэрбэр тыыммын уурабын. Миниэкэ өсүө атын овец хуөхүлэр бааллар, оло атын хириттэннэр, олору Мин эмиэ эгэлиэктэекпин, оло һин Мин һаһабын истиэктэрэ, очого биир үөр буолуга онуга биир Постух.

Ол иһин Минигин Агам багарар, Мин бэйэм тыыммын биэрэрбин иһин, ону һаһалыы ылаары. Минигиттэн тыннаак олокупун ким даа былдыа һуога, ити да буоллар Мин Бэйэм биэрэбин ону. Тыннаак олокупун биэрэргэ ыйаактаакпын, итини төттөрү ыларга эмиэ ыйаактаакпын. Бу үөрэги Мин Бэйэм Агабыттан ылбытым.

ИОАНН 10:1–5, 7–18,30

Иисус — добрый Пастырь

Христос послан Отцом быть небесным Пастырем Его народу. Как пастырь заботится об овцах, так и Иисус, Спаситель мира, заботится о тех, которые принимают Его всем сердцем и следуют Его заповедям в своей жизни. Вот слова Господа Иисуса:

Истинно, истинно говорю вам: кто не дверью входит во двор овчий, но пролезает иным путем, тот вор и разбойник; а входящий дверью есть пастырь овцам. Ему придверник отворяет, и овцы слушаются голоса его, и он зовет своих овец по имени и выводит их. И когда выведет своих овец, идет впереди них, а овцы за ним идут, потому что знают голос его. За чужим же не идут, но бегут от него, потому что не знают чужого голоса.

Истинно, истинно говорю вам: Я дверь овцам. Все, сколько их ни приходило передо Мною, суть воры и разбойники; но овцы не послушали их. Я дверь: кто войдет Мною, тот спасется и пастбище найдет. Вор приходит только для того, чтобы украсть, убить и погубить. Я пришел для того, чтобы вы имели жизнь, и имели с избытком.

Я пастырь добрый: пастырь добрый отдает жизнь свою за овец. А наемник, не пастырь, которому овцы не свои, видя, что идет волк, оставляет овец, и бежит; и волк расхищает овец и разгоняет их. И наемник бежит, потому что он наемник и не радует об овцах.

Я пастырь добрый, и знаю Моих, и Мои знают Меня. Как Отец знает Меня, так и Я знаю Отца; и жизнь Мою полагаю за овец. Есть у Меня и другие овцы, которые не этого двора, и тех надлежит Мне привести, и они услышат голос Мой, и будет одно стадо и один Пастырь. Потому любит Меня Отец, что Я отдаю жизнь Мою, чтобы опять принять ее. Никто не отнимает ее у Меня, но Я Сам отдаю ее. Имею власть отдать ее и власть имею опять принять ее. Эту заповедь получил Я от Отца Моего.

ИОАНН 10:1–5, 7–18, 30

Һүппүт овец һүөһү туһунан өстөн-өс

Иисус, Таңараттан арапыттары онуга Гинини умнубуттары булан абыраары, һиргэ кэлбитэ. Гини үтүө постух көрдүк, һүппүт овец һүөһүтүн һупту көрдүүр. Иисус Бэйэтин биир өстөн-өһүгэр кэпсээбитэ:

Колобура, эһигиттэн кимжит эмэтэ, һүүс овцалартан биирин һүтэрэн, тогуһуон тогус овцаларын кумақтаак иччитэк һиргэ кээһэн, һүппүтү көрдүү барыа һуога дуо, буолуо һуогугар диэри? Гини онтутун булумуйа төннүбэт? Онтутун булан, үөрбүччэ, һүөһүтүн дыиэтигэр көтөгөн эгэлэн, доготторун онуга костооку ыалларын ыгыртаан, гинилэргэ һаңарыага: «Минигин гытта үөрүң: мин һүппүт овец һүөһүбүн буллум». Кирдик эһиэкэ һаңарабын, биир аһыылаак бэйэтин буруйун билиннэгинэн, итигирдик каллааңна улакан үөрүү буолуога, тогуһуон тогус аһыыта һуок киһи туһунан үөрэрдээгэр.

ЛУКА 15:3–7

Притча о потерянной овце

Иисус пришел в мир, чтобы найти и спасти отступивших от Бога и забывших Его людей. Он, как добрый пастырь, всегда ищет заблудившуюся овцу. В одной из Своих притчей Иисус сказал:

Кто из вас, имея сто овец и потеряв одну из них, не оставит девяносто девять в пустыне и не станет искать пропавшую, пока не найдет ее? А найдя, возьмет ее на плечи свои с радостью и, придя домой, созовет друзей и соседей и скажет им: «Порадуйтесь со мною: я нашел мою пропавшую овцу». Истинно говорю вам, что так и на небесах больше радости будет об одном грешнике кающемся, нежели о девяносто девяти праведниках, не имеющих нужды в покаянии.

ЛУКА 15:3–7

Үырыы уол туһунан өстөн-өс

Өссүө биир өстөн-өһү Иисус дьонно кэпсээбитэ: «Биир киһи икки уоллаак эбит; олортон ылгына һаһарбыт агатыгар: «Ага! Миниэкэ аналлаак баайы мин бэйэбэр биэр». Оччого агалара, гинилэргэ анаабыт баайын, иккиэннэригэр үллэрбит. Кас эрэ кэм ааспытыгар ылгын уола, аналлыбыт баайын ылан бараан, дьиэтиттэн ыраак дойдуга барбыт. Арагиилаан, һырыы олокко ылларан, баайын барытын һатайдаан кээспит. Гини бары баайын бараабытын кэннэ, ол дойдуга улаканнык аччыктыыр кэм буолбут, оччого гини һүрдээк иттэгэ-биттэгэ мускураабыт. Элэтэ буолан, ол дойду биир киһитигэр кэлбит, онтуһ гиниэкэ һибинньэ үөрүн карайар үлэгэ ыппыт; уол һибинньэлэр аһыыр астарын һиэк эбитэ да, гиниэкэ ону да биэрбэтэктэр. Өйдөнөн, гини диэбит: «Төһөлөөк киһилэр агабар нойуомһа үлэлиллэр, гинилэр тоттор, мин октон өлөбүн. Туруом, бэйэм агабар кэлэммин, һаһарыам: „Ага! Мин каллаан иннигэр, эн иннигэр аһыыны оһордум, ол иһин мин эн уолуһ диэн буолуокпун һатамат. Нойуомһа үлэлиир киһиннэн ыл минигин “». Онтон гини бэйэтин агатыгар барбыта.

ЛУКА 15:11–19

Притча о блудном сыне

Еще одну притчу рассказал Иисус народу: У некоторого человека было два сына; и сказал младший из них отцу: «Отец! Дай мне положенную часть наследства». И отец разделил между ними наследство. По прошествии немногих дней младший сын, собрав все, пошел в дальнюю страну и там расточил наследство свое, живя распутно. Когда же он прожил все, настал великий голод в той стране, и он начал нуждаться. И пришел к одному из жителей той страны, а тот послал его на свои поля пасти свиней; и он рад был бы и корму, который ели свиньи, но никто не давал ему. Опомнившись, он сказал: «Сколько наемников в доме отца моего имеют вдоволь хлеба, а я умираю от голода. Встану, пойду к отцу моему и скажу ему: „Отец! Я согрешил против неба и перед тобою и уже недостойн называться сыном твоим. Прими меня в число наемников твоих“». И он пошел к отцу своему.

ЛУКА 15:11–19

Һырыы уол төннүүтэ

Христос Һырыы уол туһунан өстөн-өһү кэпсээн испит:

Гини ыраактан кэлэн истэгинэ, агата, гинини көрөн, олус аһыммыт; уолун утара һүүрэн таксыбыт, кууһа гына гинини угураабыт. Уола гиниэкэ һаңарбыт: «Ага! Мин каллаан иннигэр, эн иннигэр аһыыны оңордум, ол иһин мин эн уолуң диэн буолуокпун һатаммат». Агата бэйэтин үлэһиттэригэр һаңарбыт: «Туоктаага да үчүгэй таңастары эгэлиң, гинини таңыннарың, онуга илиитигэр биһилэги биэриң, атактары кэтэрдиң; ол кэннэ эмис тугуту эгэлэңнит, һүлүң – аһыы гына бэсэлээргиэкпит! Мин уолум өлбүт этэ, аны тилиннэ, һүппүт этэ, аны булулунна».

Улакан уола үлэлии һылдыр этэ. Дьиэтигэр төннөн иһэн, ырыаны, бэсэлээргиир айдааны истибит; туок буоларын туһунан биир үлэһиттэн ыйыппыт. Онтута гиниэкэ диэбит: «Эн балтың тыыннаак, өлүөр төннүбүтэ, ол иһин эн агаң эмис тугуту өлөрбүтэ». Убай уол һүрдээк кыйыһаммыт, дьиэ иһигэр киириэгин багарбатак. Агата таһаара таксан, гини киириэгин ыгырбыт. Гини агатыгар диэбит: «Мин төһөлөөк дьылы эниэкэ үлэлии һатаатым, каһан да эн һаңагын утары барбатагым, ити да буоллар эн каһан да миниекэ, һаатар козёл тугутун биэрбэтэгиң, мин доготторбун гытта бэсэлээргиэкпин. Эн уолуң бэйэтин баайын эримсэк дьактаттары гытта һатаайдаан бараан кэлбитигэр, эн гиниэкэ һылааак тугуту өлөрдүң».

Агата гиниэкэ диэбит: «Мин Уолум! Эн биэк минигин гытта бааргын, туок миниекэ баар, ол барыта эниэнэ. Бу туһунан үөриэккэ наада, эн балтың өлөн бараан тиллибитэ, һүтэн бараан булуллубута».

ЛУКА 15:20–32

Возвращение блудного сына

Христос продолжил притчу о блудном сыне:

Когда он был еще далеко, увидел его отец и сжалился; и побежал ему навстречу, обнял его и целовал. Сын же сказал ему: «Отец! Я согрешил против неба и пред тобою и уже недостойн называться сыном твоим». А отец сказал рабам своим: «Принесите лучшую одежду, и оденьте его, и дайте перстень на руку его и обувь на ноги; и приведите откормленного теленка и заколите — станем есть и веселиться! Ибо сын мой был мертв и ожил, пропадал и нашелся».

Старший же сын его был на поле. И когда, возвращаясь, он приблизился к дому, услышал пение и ликование; и, призвав одного из слуг, спросил, что происходит. Слуга сказал ему: «Отец твой заколол откормленного теленка, потому что брат твой вернулся живым и здоровым». Старший сын рассердился и не хотел войти. Отец же, выйдя к нему, звал его. Но он сказал отцу: «Я столько лет служу тебе и никогда не преступал приказания твоего, но ты ни разу не дал мне и козленка, чтобы мне повеселиться с друзьями моими. А когда этот сын твой, расточивший имение свое с блудницами, пришел, ты заколол для него откормленного теленка».

Отец же сказал ему: «Сын мой! Ты всегда со мной, и все мое твое, а о том надо радоваться и веселиться, что брат твой был мертв и ожил, пропадал и нашелся».

ЛУКА 15:20–32

Иисус оголору алгыыр

Биирдэ үөрэтэр көмөһүттэрэ Иисустан ыйыппыттар: «Ким Каллаан Ыйаагыгар муң улаканый?» Иисус, оҕону ыгыран, ону гинилэр ортолоругар туруорбут онтон һаңарбыт: «Итэгэйбэтэккитинэ, оҕолор көрдүк буолбатаккына, Каллаан Ыйаагыгар кирирэккит һуога. Инньэ гынан, ким бу ого көрдүк буолуога, ол – Каллаан Ыйаагыгар муң улакан. Ким маннык биир оҕону Мин ааппынан ылыага, ол Минигин ылыага».

Биирдэ Иисуска оголору эгэлбиттэрэ, Гини оҕолорго илиилэрин ууруогун, үнүөгүн. Гини үөрэтэр көмөһүттэрэ олору ыппатактара. Иисус һаңарбыт: «Кииллэриң оголору, гинилэр Миниэкэ кэлэллэригэр һааратымаң; итинниктэргэ Каллаан Ыйаага көстөр». Онтон Гини, илиилэрин оҕолор һанныларыгар ууран бараан, гинилэри алгаабыта.

МАТФЕЙ 18:1–5; 19:13–15

Иисус благословляет детей

Как-то раз ученики спросили Иисуса: «Кто больше в Царстве Небесном?» Иисус, подзвав дитя, поставил его посреди них и сказал: «Если не обратитесь и не будете как дети, не войдете в Царство Небесное. Итак, кто умалится, как это дитя, тот и больше в Царстве Небесном. И кто примет одно такое дитя во имя Мое, тот Меня принимает».

Однажды к Иисусу привели детей, чтобы Он возложил на них руки и помолился. Но Его ученики не пускали их. Иисус же сказал: «Пустите детей и не препятствуйте им приходить ко Мне, ибо таковым принадлежит Царство Небесное». Затем Он возложил на детей руки и благословил их.

МАТФЕЙ 18:1–5; 19:13–15

Балии оспута

Иисус Иерихон ааттаак улакан олокко кэлбитэ. Һол көрдүк элбэк дьон Гинини гытта барсыбыт. Олокко киирэр һуол кырытыгыгар балии киһи көмөнү көрдөнө олорбут. Ол киһи аата Вартимей. Иисус эһин одууну оңорорун туһунан бэрт истибитэ, ол иһин гини аттытынан Иисус кааман иһэрин истэн, балии үгүлээбит: «Иисус, Давид Уола! Аһын минигин!» Элбэк дьон Вартимейи дьылыта һатаабыттара, гини өссүө күүстээктик үгүлээбит: «Давид Уола! Аһын минигин!»

Иисус кааман иһэн токтообут, гинини ыгырыактарың көрдөспүт. Кас эрэ киһи, балии аттыгар кэлэннэр, һаңарбыттар: «Куттаныма, тур, Гини энигин ыгырар». Вартимей турда, таһынаагы таңаскааның уһула тарпыт, Иисуска һугаһаабыт. Иисус гиниттэн ыйыппыт: «Эн минигиттэн туогу ылыаккын багарагын?» Балии эппит: «Үөрэтээччи! Мин карактарың көрүөктэрин багарабың». Иисус гиниэкэ диэбит: «Бар, эн итэгэлиң энигин абыраата». Вартимей карактара һоннокоон көрөр буоллулар, гини Иисус кэнниттэн барда, Таңарага улаканһык мактанан.

МАРК 10:46–52; ЛУКА 18:43

Исцеление слепого

Иисус пришел в большой город Иерихон. Как всегда, Его сопровождало множество людей. При входе в город у дороги сидел слепой, прося милостыню. Его звали Вартимеем. Услышав, что мимо идет Иисус, о чудесах Которого ему рассказывали, слепой стал кричать: «Иисус, Сын Давидов! Помилуй меня!» Многие заставляли Вартимея молчать, но он еще сильнее стал кричать: «Сын Давидов! Помилуй меня!»

Иисус остановился и велел его позвать. Несколько человек подошли к слепому и сказали: «Не бойся, вставай: Он зовет тебя». Вартимей встал, сбросил с себя верхнюю одежду и подошел к Иисусу. Иисус спросил его: «Чего ты хочешь от Меня?» Слепой ответил: «Учитель! Чтобы мне прозреть». Иисус сказал ему: «Иди, вера твоя спасла тебя». Вартимей тотчас прозрел и пошел за Иисусом, славя Бога.

МАРК 10:46–52; ЛУКА 18:43

Закхей аныылаагын билинэр

Иисус Иерихон гуоратка төттөрү кэлбит, ол олок Өлбүт уулаак диэн ааттаак байгал аттыгар баар. Ити олокко нолуогу комуууһуттар тойонноро, баай киһи Закхей баар этэ. Гини Иисуһу көрүүгүн бэрт багарбыт да, элбэк киһи иһигэр оңуога күччүгүүттэн кыайан көрбөтөк. Гинини көрөөрү, инни диэк хүүрэн баран, смоковница* мас үрдүүгэр ыттыбыт, ити мас диэгиннэн Иисус ааһыагын билэн. Иисус мас аттыгар кэлэн, үүһэ көрүлээбит, Закхейи көрөн, гиниэкэ диэбит: «Закхей! Түс түргэнник, Мин бүгүн эн дыиэгэр буолуоктаакпын». Закхей түргэн багайдык хиргэ түһээт, үөрүүлээтик Гинини дыиэтигэр тоһуйбут.

Ону көрөөччүлэр барылара, бэрт куһагаргатан, һаңарсыбыттар, Иисус аныылаак киһи дыиэтигэр киирдэ диэннэр. Закхей Таңарага һаңарбыт: «Бэйэм баайым аңарын мин дыадаңыларга биэриэм, кими эмэ атагастаабыт буоллакпына, түөртэ кат үгүһэтэн төннөрүөм». Иисус гиниэкэ диэбит: «Аны Закхей дыиэтэ быһһаныыр кэмэ кэллэ, гини эмиэ Авраам уола. Киһи Уола аныылаактары булан быһһы кэлбитэ».

ЛУКА 19:1–10

Обращение Закхея

Снова пришел Иисус в город Иерихон, находящийся вблизи Мертвого моря. И вот некто по имени Закхей, начальник сборщиков податей и человек богатый, хотел увидеть Иисуса, но не мог из-за народа, потому что мал был ростом. Чтобы Его увидеть, Закхей забежал вперед и влез на смоковницу, потому что путь Иисуса лежал мимо нее. Подойдя к этому месту, Иисус посмотрел вверх и, увидев его, сказал: «Закхей! Спускайся скорее, ибо сегодня Я должен быть у тебя в доме». И тот поспешно слез с дерева и принял Его у себя в доме с радостью.

Все, видя это, начали возмущаться и говорили, что Иисус пришел в дом к грешному человеку. А Закхей сказал Господу: «Половину того, что имею, я отдам нищим и если кого чем обидел – воздам вчетверо». Иисус сказал: «Ныне пришло спасение дому Закхееву, потому что и он сын Авраама. Сын Человеческий пришел, чтобы найти и спасти погибшее».

ЛУКА 19:1–10

* Смоковница – улакан мас, гини һугуннарын киһи һиир.

«Бастың онуга олус улакан үөрэк»

Биридэ Иисуска хокуону билэр киһи хугаһаабыта. Гини Иисустан ыйыппыт: «Үөрэтээччи! Хокуоңҥа каннык үөрэк муң улаканый?» Иисус гинизэкэ диэбит: «„Бэйэң Таңарагын элэ ханаагынан, элэ хүрэккинэн, өйүң күү-һүнэн ханаа“. Ити бастың онуга муң улакан үөрэк. Иккиһэ һин итинник: „Бэйэң аттыкыгың бэйэң көрдүк ханаа“ Ити икки үөрэктэн хокуоннар таксаллар онуга пророктар эмиэ».

МАТФЕЙ 22:36–40

«Первая и наибольшая заповедь»

Как-то раз подошел к Иисусу один законоучитель. Он спросил Иисуса: «Учитель! Какая заповедь в законе наибольшая?» Иисус сказал ему: «„Возлюби Господа Бога твоего всем сердцем своим, и всею душою своею, и всем разумением своим“. Это первая и наибольшая заповедь. Вторая же подобная ей: „Возлюби ближнего твоего, как самого себя“. На этих двух заповедях утверждаются закон и пророки».

МАТФЕЙ 22:36–40

Гэриэстээн киэһээңү аһыыр

Паска таңара хугаһаабытыгар, Иисус Пиэтири гытта Иоаннаны Иерусалимҥа ыппыт, гинилэргэ һаңараат: «Барың, паскага аһыырбытын бэлэмнээң». Гинилэр буо Иисустан ыйыппыттар: «Канна бэлэмнэтэгин?» Иисус диэбит: «Эһиги олокко киирдэкиктинэ, эһиги иннигитигэр уулаак иһити иллэ турар киһи көстүөгэ. Гинини дьиэгэ диэри батыһың, каннык дьиэгэ гини киириэгэ, ол дьиэ күсэйинигэр һаңарың: „Үөрэтээччи энигиттэн ыйытар, канна баарый дьиэ коһо, онно Гини Бэйэтин үөрэтэр көмөһүттэрин гытта паска аһын аһыак һанаалаак?“ Гини эһиэкэ киэң багайы дьиэ коһун көллөрүөгэ, муостата һабыылаагы, – онно бэлэмнээң». Үөрэтэр көмөһүттэрэ онно бараан, барытын һол көрдүк булбуттар, кайдак Иисус гинилэргэ һаңарбытын көрдүк ол кэннэ паскага аһыыры бэлэмнээбиттэрэ.

Кэмнэрэ хугаһаабытыгар Иисус уон икки үөрэтэр көмөһүттэрин гытта аһы оһорбут. Гини һаңарбыт: «Мин бу пасканы эһигини гытта һиэкпин бэрт багарар эһим, эрэйдэнэрим кэлэрин иннитээгэр! Эһиэкэ һаңарабын, мантан инни диэк паска аһын аһаабалпын, онтуң Таңара Ыйаагыгар буола илигинэ». Чааскыны ылаат онуга үтүө һаңатын һаңараат, диэбитэ: «Ылың итини онуга бэйэ-бэйэгитигэр үллэстиң, эһиэкэ һаңарабын, Таңара Ыйаага кэлэ илигинэ, виноград хугунун уутун иһиэм хуога». Иисус килиэби ылаат, үтүө һаңалары һаңартаабыта. Килиэби тоһутан, Гини үөрэтээччилэргэ биэрбит һаңара-һаңара: «Ити Мин эһим буолар, онтум эһиги тускутугар өлүүгэ бэриллиэгэ. Минигин өйдөөңнүт, итини оңорон иһиң». Ити көрдүк чааскыны киэһээңү аһыыр кэнниттэн биэрбитэ, һаңара-һаңара: «Бу чааскы Мин кааммар Һаңа Дуогубур буолар, ол кааным эһиги иһин токтор».

ЛУКА 22:8–20

Тайная вечеря

Когда наступил праздник Пасхи, Иисус послал в Иерусалим Петра и Иоанна, сказав им: «Пойдите, приготовьте нам пасхальную трапезу». Они же спросили Его: «Где велишь нам приготовить?» Иисус ответил: «Когда войдете в город, встретится вам человек, несущий кувшин воды. Последуйте за ним в дом, в который он войдет, и скажите хозяину дома: „Учитель спрашивает, где комната, в которой Он мог бы есть пасху с учениками Своими?“ И он покажет вам горницу большую, устланную, – там приготовьте». Ученики пошли и нашли все так, как сказал им Иисус, и приготовили пасху.

Когда настал час, Иисус и Его двенадцать учеников приступили к трапезе. Он сказал им: «Как желал Я есть с вами эту пасху прежде Моего страдания! Ибо говорю вам, что больше не буду есть ее, пока она не совершится в Царстве Божием». И, взяв чашу и воздав благодарение, сказал: «Примите ее и разделите между собою, ибо говорю вам, что не буду пить от плода виноградного, пока не придет Царство Божие».

Иисус взял хлеб и воздал благодарение. Преломив хлеб, Он подал его ученикам со словами: «Это Тело Мое, которое за вас предается. Совершайте это в воспоминание обо Мне». Так же подал и чашу после вечери, говоря: «Эта чаша – Новый Завет в Моей Крови, которая за вас проливается».

ЛУКА 22:8–20

Гефсиманияга үнүнүү

Бол түүн, киэһээңни аһыыр кэм кэнниттэн, Иисус уон биир үөрэтэр көмөһүттэрин гытта Иерусалимтан таксан, Гефсаманияга кэлбит. Иисус үөрэтэр көмөһүттэрин гытта тэңкэ маска киирэн, гинилэргэ диэбит: «Манна каалың, Мин ол диэк үнүнэ барыам». Бэйэтин гытта Пиэтири, Иакову онуга Иоаннаны ылбыт. Гини ханаага баттаппыт, чүңкүйбүт; ол кэннэ гинилэргэ хаңарбыт: «Мин хүрдээк ханаага баттатабын. Манна буола түһүң, Мин ханаабын таргатың».

Гинилэртэн арага түһээт, Гини тобуктуу олорон, үнүммүтэ: «Ага! Эн бу эрэйдэнэр үйэни мин кырыыбынан иллэриң буолла! Кайдак да буоллун, ити хин Мин ханаабынан буолбат, Эн эрэ ханаагынан буолуога». Каллаантан Гиниэкэ ангел кэлэн, Гини ханаатын бигэргэппит. Олус ханаага баттанан, Гини элэтинэн үнүнэ хатаабыт, Гини көлөһүнэ агай хүүрэр, хиргэ каана токторуугар диэри.

Үөрэтэр көмөһүттэригэр төннөн, Гини онтуларын утуяа һыталларын булбут, олору уһугуннараат, хаңарбыт: «Эһиги биир чааһы даа Минигин гытта утуйбакка һылдыбатыгыт? Туруң онтон үнүнүң, куһагаңа тартарымыаккытын: ханаа камнас, эт буоллагына күүһэ һуок».

Гинилэртэн арага түһээт, Гини эмиэ үнүммүт: «Мин Агам! Ити эрэй Минигин тагайбакка ааспат буоллагына, Мин эрэйдэнимиекпин, оччого Эн ханааң көрдүк буоллун». Христос биһиги аһыыларбыт иһин эрэйдэнэрин туһунан хаңарар этэ.

МАТФЕЙ 26:36–44; ЛУКА 22:39–46

Молитва в Гефсимании

Вту же ночь, после вечери, Иисус с одиннадцатью учениками вышел из Иерусалима и пришел в место, называемое Гефсимания. Иисус вошел со Своими учениками в сад и сказал им: «Останьтесь здесь, а Я тем временем пойду туда, помолюсь». И взял с собой Петра, Иакова и Иоанна. Иисус начал скорбеть и тосковать; и сказал им: «Душа Моя скорбит смертельно. Побудьте здесь и бодрствуйте со Мною».

Отходя немного от них, Он пал на колени и стал молиться: «Отче! О если бы Ты благоволил пронести эту чашу мимо Меня! Впрочем, не Моя воля, но Твоя да будет». Явился же Ему ангел с небес и укреплял Его. Находясь в борении, Он усерднее молился, и был пот Его как капли крови, падающие на землю.

Вернувшись к ученикам, Он нашел их спящими и, разбудив их, сказал: «Не могли вы и часа одного пободрствовать со Мною. Бодрствуйте и молитесь, чтобы не впасть в искушение: дух бодр, плоть же немощна».

Отходя от них, Он снова молился: «Отче Мой! Если не может эта чаша миновать Меня, чтобы Мне не пить ее, то да будет воля Твоя». Христос говорил о чаше страданий, которую Он должен был испить за наши грехи.

МАТФЕЙ 26:36–44; ЛУКА 22:39–46

Иисуһу тутан ылбыттар

Иисус үстэ кат үөрэтэр көмөһүттэригэр кэлэ һылдыбыта, гинилэри һупту утуһа һыгалларын булар этэ. Үһүс кэлиитигэр Гини һаңарбыт: «Эһиги аныга диэри биэк утуһа һытагыт? Дьэ, һугаһаата кэм, киһи Уола аһыылары оңорор киһилэр илиилэригэр бэриллэр. Турун, барыагың: дьэ, Минигин өлүүгэ биэрээччи һугаһаата».

Гини итигирдик һаңара турдагына, Иуда кэлбитэ — ити уон икки үөрэтэр көмөһүттэритэн биирдэрэ. Гини отут көмүс карчы иһин бастың агабыттарга Иисуһу өлүүгэ биэрбит. Иуданы гытта эһин киһилэр кэлбиттэр: һэриилэхэр киһилэр, фарисейдартан* киһилэр онуга бастың агабыттартан, онтуларың илиилэригэр уоттаак мастаактар, батыһалаактар онуга өрөһөлөөктэр. Өлүүгэ биэрээччи Иуда гинилэри һэрэппит, һаңара-һаңара: «Кими мин угуруом, Ол Гини буолуога, оччого Ону кабан ылың». Гини Иисуска һугаһаан, диэбит: «Дорообо, Үөрэтээччи!» — онтон Гинини угураабыт. Иисус һаңарбыта гиниэкэ: «Догоо, того эн кэллиң? Угурууннан Киһи Уолун өлүүгэ биэрэгин дуо?» Ол кэнниттэн Иуданы гытта кэлбит һэриилэхэр киһилэртэн Иисус ыйыппыт: «Кими көрдүүгүт?» Онтулара диэбиттэр: «Назарет Иисуһу». Таңара гинилэргэ һаңарбыт: «Бу Мин». Итини истээт, онтулара кэннилээбиттэр онуга һиргэ түһэттээбиттэр. Иисус гинилэргэ һаңарбыт: «Эһиги өлөрүөксүтү көрдүк Минигин тутаары батыһалаак онуга өрөһөлөрдөөк тагыстыгыт. Күн аайы Мин эһигини гытта озорор этим, Таңара дьиэтигэр үөрэтэ, эһиги Минигин онно кабан ылбатаккыт. Аны эһиги кэмңит кэллэ онуга караңа ыйага буолла».

Һэриилэхэр киһилэр Иисус Христуһу тутаннар, Гинини бастың агабыт дьиэтигэр илпиттэрэ, үөрэтэр көмөһэттэрэ буо, Гинини кээһэ баран, күрээбиттэрэ.

МАТФЕЙ 26:45–57; ЛУКА 22:45–53; ИОАНН 18:1–12

Иисуса берут под стражу

Три раза Иисус подходил к ученикам и каждый раз находил их спящими. Придя в третий раз, Он сказал им: «Вы все еще спите? Приблизился час, и Сын Человеческий предается в руки грешников. Вставайте, пойдем: уже близко предающий Меня».

Когда Он говорил это, вдруг появился Иуда, один из двенадцати учеников, который за тридцать серебряных монет согласился предать Иисуса первосвященникам. С Иудой пришло множество воинов и людей от фарисеев и первосвященников с факелами, мечами и кольями. Предатель Иуда дал им знак, сказав: «Кого я поцелую, Тот и есть, возьмите Его». Он подошел к Иисусу и сказал: «Приветствую Тебя, Учитель!» — и поцеловал Его. Иисус же сказал ему: «Друг, для чего ты пришел? Поцелуем предаешь Сына Человеческого?» Потом Иисус обратился к пришедшим с Иудой воинам и спросил: «Кого вы ищите?» Они ответили: «Иисуса Назарянина». Господь сказал им: «Это Я». Услышав это, они отступили назад и пали на землю. Иисус сказал им: «Будто на разбойника вышли вы с мечами и кольями, чтобы взять Меня. Каждый день сидел Я с вами, уча в храме, и вы не решались схватить Меня. Но теперь ваше время и власть тьмы».

Воины взяли Иисуса и повели Его в дом первосвященника, а ученики, оставив Его, бежали.

МАТФЕЙ 26:45–57; ЛУКА 22:45–53; ИОАНН 18:1–12

* Фарисей — Еврейдар улакан үөрэктээк киһилэрэ итинник киһи Тора үөрэгин (еврейдар Ыокуоннара), онно тылынан ирэ Ыокуону көнөтүк, калбаннаабакка батар этэ, норуот Ыокуону истиэгин улаканнык ыгырар этэ.

Иисус Пилат иннитигэр

Барсиарда буолаатын, бары бастың агабыттар онуга кырдыагас хүбэһиттэр комуллубуттар, Иисуһу өлүүгэ биэрэллэрин туһунан хүбэлэспиттэр. Гинини кам баайан бараан илпиттэр онуга Гинини Понтий Пилатка биэрбиттэр. Пилат оччого Рим дойдутун тойоно этэ, Иудеяга. Оччого Гинини өлүүгэ биэрээччи Иуда, Гини һуудтаммытын көрөн, бэйэтэ куһаганы оңорбутун билэн, бастың агабыттарга, кырдыагас хүбэһиттэргэ отут үрүң көмүс карчыларын төттөрү биэрэтэлээбит, һаңара-һаңара: «Мин аһыны оңорбутум, буруйа һуогу өлүүгэ биэрэн». Үрүң көмүс карчылары Таһара дьэитин иһигэр бырагатаалаан бараан, гини моңһубута.

Иисуһу эгэлбит Иудея киһилэрэ преторияга кирибэтэктэр, ити атын таһаралаак Пилат улакан дьэитэ, быртак буолуһаарылар. Пилат гинилэргэ бэйэтэ таксыбыт, ол кэннэ һаңарбыт: «Туокка буруйдуугут Бу Киһини?» Оһтулара дьэбиттэр: «Гини куһаганы оңорботого буоллар, биһиги Гинини эһиэкэ биэриэ һуок этибит». Гинини бэрт буруйдаабыттар, һаңара-һаңара: «Биһиги көрөбүт, Гини биһиги нэһилиэкпитин куһаган диэк эрийэр, ол кэннэ тойоһоһу нолуогу төлүүрбүтүн каайар, Бэйэтин Христос Ыраактаагы диэн ааттыыр».

Оччого Пилат эһиэ преторияга кирибит, Иисуһу ыһыран, Гиниэкэ дьэбит: «Эн Иудея Ыһаагын тутагын дуо?» Иисус һаңарбыт гиниэкэ: «Мин Ыһаагым бу һиртэн буолбатак. Мин Ыһаагым бу һиртэн буолбута буоллар, оччого Мин үлэһиттэрим Минигин көмүскүөк этилэрэ». Пилат һаңарбыт гиниэкэ: «Дьэ, Эн ыраактаагыһын?» Иисус эһпит: «Мин кирдиги биллэрээри бу һиргэ төрөөбүтүм, ол иһин кэлбитим. Ким кирдиктэн, ол мин һаңабын истэр». Пилат Гиниттэн ыйһыпыт: «Кирдик – ити тугуй?» Иисус гиниэкэ туогу да дьэбэтэгэ.

Иисустан Галилеяттан, урут онно Ирод Ыһаагы тутар этэ, ону билэн, Пилат Гинини Иродка ыһыпыт, онтуһ ол кэмнэ Иерусалиһа этэ. Ирод Иисустан эһин-эһин туһунан ыйыталаабыт, Гини туогу да һаңарбатага. Бастың агабыттар, һоһуону билиһиттэр бэрт улаканһык Гинини буруйдаабыттар. Ирод бэйэтин һэриилэһэр киһилэрин гытта Гинини бүүрэ көрөн, дэлби атагастаан, күлүү гыһан бараан, ыраактаагы таһаһын Гиниэкэ кэтэрпитэ ол гыһан бараан төттөрү Пилатка ыһыпта. Ол күн Пилаты гытта Ирод доһордуу буолбуттара, урут бэйэ-бэйэлэрин абааһы көрөр этилэрэ.

Пилат бастың агабыттары ыһыртаабыт, тойоттору, нэһилиэги, гинилэргэ һаңарбыт: «Эһиги миниэкэ бу киһини эгэллит, нэһилиэги куһаган диэк эрийэр диэһит. Дьэ, мин, эһиги көрөн турдаккытына, колоотум онуга эһиги Гинини буруйдаабыккытытан туогу да булбатым». Пилат Таһара күнүгэр биир каайылыбыт киһини босколуурдаак этэ. Гини Иисуһу ытыак һанаалаак этэ, дьон барыта үөгүлээбит: «Өлөр Иисуһу! Каайыттан биһиэкэ Варавваны босколоо». Варавва олокко аайдааны оңорбутун онуга киһини өлөрбүтүн иһин каайыһыга оһорбута. Пилат, Иисуһу босколуубун диэн, эһиэ тыһыһнаактык һаңарбыт, онтулара үөгүлээбиттэр: «Тиир, тиир Гинини!» Гинилэр үөгүүлэрэ Пилат һанатыһнааһар күүстээк этэ.

МАТФЕЙ 27:1–4; ЛУКА 23:2, 7–23; ИОАНН 18:28–30, 33–38

Иисус перед Пилатом

Когда же настало утро, все первосвященники и старейшины собрались и решили предать Иисуса смерти. Они связали Его и отвели к Понтию Пилату, римскому правителю в Иудее. Тогда Иуда, предавший Иисуса, увидев, что Он осужден, и раскаявшись, возвратил тридцать сребреников первосвященникам и старейшинам, говоря: «Согрешил я, предав кровь невинную». И, бросив сребреники в храм, он пошел и удавился.

Иудеи, которые привели Иисуса, не вошли в преторию, дворец язычника Пилата, чтобы не оскверниться. Пилат сам вышел к ним и сказал: «В чем вы обвиняете Этого Человека?» Они сказали ему в ответ: «Если бы Он не был злодеем, мы не предали бы Его тебе». И начали обвинять Его, говоря: «Мы находим, что Он сеет смуту в нашем народе и запрещает платить подать императору, называя Себя Христом Царем».

Тогда Пилат опять вошел в преторию и, призвав Иисуса, сказал Ему: «Ты Царь иудейский?» Иисус отвечал: «Царство Мое не от мира сего. Если бы от мира сего было Царство Мое, то служители Мои постояли бы за Меня». Пилат сказал Ему: «Итак, Ты Царь?» Иисус отвечал: «Я на то родился и на то пришел в мир, чтобы свидетельствовать об истине. Всякий, кто от истины, слышит голос Мой». Пилат спросил Его: «Что есть истина?» Но Иисус более ничего не отвечал ему.

Узнав, что Иисус из Галилеи, где правил царь Ирод, Пилат послал Его к Ироду, который в те дни был в Иерусалиме. Ирод задавал Иисусу множество вопросов, но Он ничего не отвечал ему. Первосвященники же и законоучители возводили на Него множество обвинений. Но Ирод со своими воинами, уничтожив Его и посмеявшись над Ним, одел Его в царские одежды и отослал обратно к Пилату. И сделались в тот день Пилат и Ирод друзьями, ибо прежде были во вражде друг с другом.

Пилат же, созвав первосвященников, начальников и народ, сказал им: «Вы привели ко мне Этого Человека как возмущающего народ. Но я при вас рассматривал и не нашел справедливым ни одно из ваших обвинений против Него». Пилат, следуя обычаю, собрался отпустить по случаю праздника одного узника. Он хотел освободить Иисуса, но толпа стала кричать: «Смерть Ему! Отпусти нам Варавву». Варавва же был посажен в темницу за произведенные в городе беспорядки и убийство. Пилат снова возвысил голос, желая отпустить Иисуса, но они кричали: «Распни, распни Его!» И оказался крик их сильнее, чем голос Пилата.

МАТФЕЙ 27:1–4; ЛУКА 23:2, 7–23; ИОАНН 18:28–30, 33–38

Иисүһү кириэскэ тиирбиттэрэ

Гинини гытта өлүүгэ икки өлөрүөксүтү иттэ илпиттэр. Лобнай диэн хиргэ кэлэн бараан, онно тиирбиттэр гинини онуга өлөрүөксүттэри — биирин уңа өттүтүн диэк, иккиһин каңас өттүтүн диэк. Иисус һаңарбыт: «Ага! Простилаа гинилэри, туогу оңороллорун билбэттэр!» Пилат кириэскэ һуругу кээспит. Еврейдар, гректар онуга римнар тылларынан һуруллубут этэ: «Иисус Назареттан, иудейдар ыраактаагылары».

Һэриилэспит киһилэр, Иисүһү тиирэн бүтэннэр, Гини таңастарын ылбыттар ол кэннэ үллэстибиттэр, таайса-таайса таһынаагы таңаһын эмиэ үллэстибиттэр. Дьон көрөн турбут. Тойоннор эмиэ Гинини күлүү гыммыттар, һаңара-һаңара: «Атыттары быһаабыта — Бэйэ-Бэйэтин быһаатын, Гини Таңара талбыт Христоча буоллагына». Ити көрдүк һэриилэхэр киһилэр эмиэ Гинини күлүү гыммыттар, һугаһааннар Гиниэхэ уксуһу һыллаттылар, һаңара-һаңара: «Эн Иудея ыраактаагыта буоллаккына, Бэйэң-Бэйэгин быһаа». Биир тириллибит өлөрүөксүт Гинини куһагаргатаан диэбит: «Эн Христос буоллаккына, Бэйэгин гытта биһигини быһаа». Иккиһэ буоллагына, догорун токтото һатаан диэбит: «Эн Таңараттан куттаммаккын, бадага, бэйэң ити иһин һуудтаммыккын билбэккэ диэригин? Биһиги кирдик һуудтаммыппыт, туогу оңорбуппут, ону ыллыбыт, Гини туок да куһаганы оңорботого». Онтон Иисус һаңарбыт: «Таңара, Бэйэң Ыйааккар кэллэккинэ, өйдөөр минигин». Иисус гиниэхэ диэбитэ: «Кирдик һаңарабын эниэхэ, һаны Минигин гытта каллааңа буолуоң». Алта чаастан тогус чааска диэри һир үрдүнэн караһаран каалбыт. Тогус чаас ыксатыгар Иисус күүстээктик үгүлээбит: «Эли, Эли! Лама савахфани?», илэ диэтэккэ «Таңаракааным, Таңаракааным! Того эн Минигин кээстиң?» Һоннокоон турааччылартан биир һэриилэхэр киһи, тэрээпкэни ылан уксуһа илиппит, туттар маска ууран бааран, Гиниэхэ иһэрпит. Иисус уксуһу иһэн бүтэн диэбит: «Дьэ буолла». Онуга бэрт күүстээктик һаңарбыт: «Ага! Мин Эн илиигэр Бэйэм һанаабын туттардым!» Итигирдик һаңараат, Гини тыһа быстыбыта.

Ити кэмңэ Таңара дьизитин һанаабуһа ортогунан кайдан каалбыт, үүһэттэн алларага диэри, һирдэрэ доргуйда онуга кайлар олордунар, ол кэннэ колболор арылыннылар, өлбүт айыылаактартан элбэктэрэ тилиннилэр. Колбо баар һириттэн гини тилибитигэр таксаннар, гинилэр айыылаак гуоратка киирдилэр ол кэннэ үгүс киһигэ көстүннүлэр. Сотник онуга гинини гытта Иисүһү кэтээбит киһилэр, һир доргуйарын, туок буолбутун барытын көрөннөр, куттанан һаңарбыттар: «Кирдик Гини Таңара Уола этэ». Итини көрөөрү комуллубут киһилэр, түөстэрин кырбыы-кырбыы, төннүбүттэр.

МАТФЕЙ 27:45–49, 51–54; ЛУКА 23:35–43, 46, 48; ИОАНН 19:19–23, 30

Распятие Иисуса

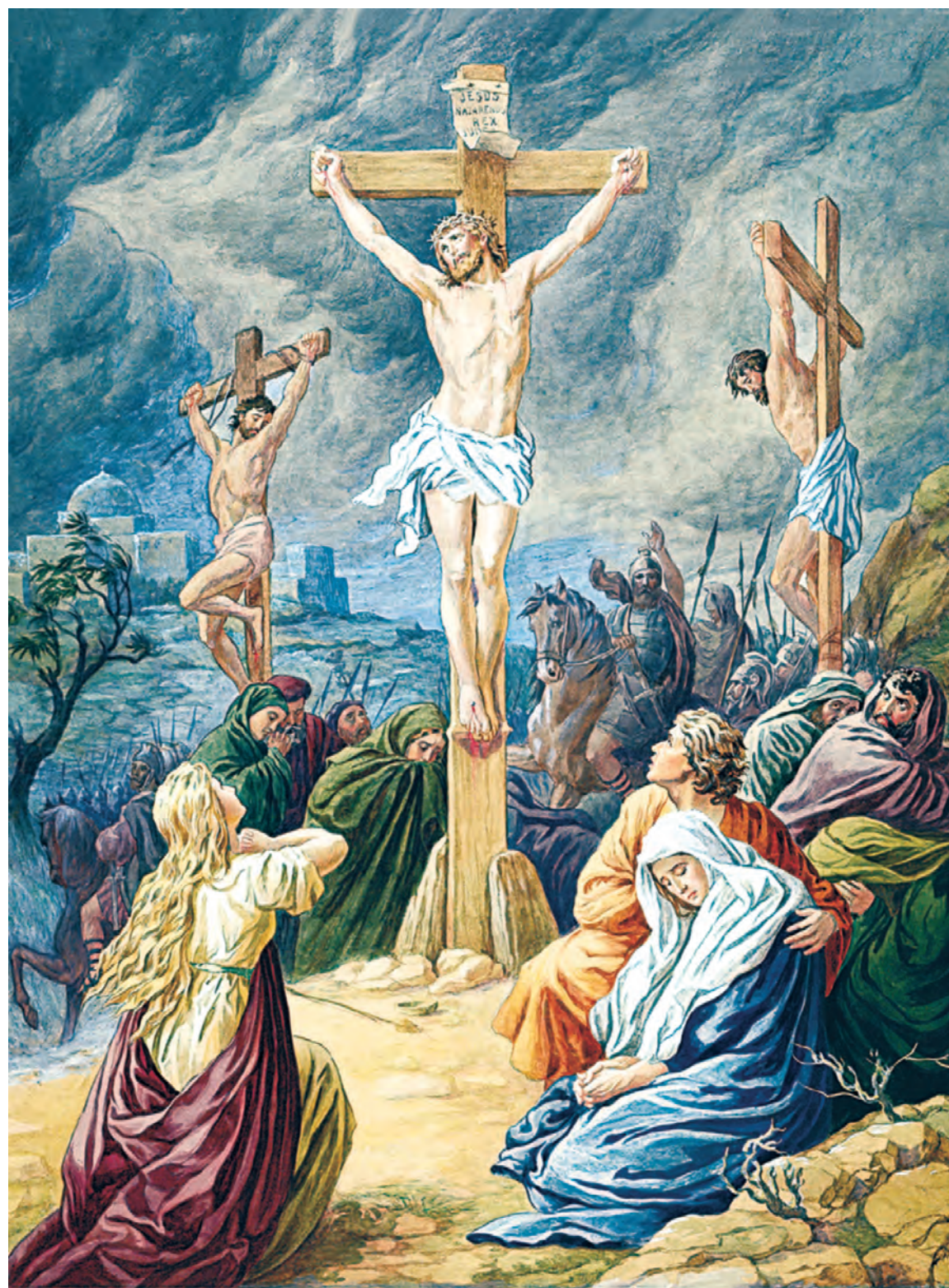
Вели с Ним на смерть также и двух злодеев. И когда пришли на место, называемое Лобное, там распяли Его и тех злодеев — одного по правую, а другого по левую сторону. Иисус же говорил: «Отче! Прости им, ибо не знают, что делают». Пилат поместил на кресте надпись. Написано было по-еврейски, по-гречески и по-римски: «Иисус Назарянин, Царь иудейский».

Воины же, когда распяли Иисуса, взяли одежды Его и поделили между собой, а о хитоне бросили жребий. И стоял народ и смотрел. Глумились же над Ним и начальники, говоря: «Других спасал — пусть спасет Себя Самого, если Он Христос, избранный Богом». Также и воины насмехались над Ним, подходя и поднося Ему уксус и говоря: «Если Ты Царь иудейский, спаси Себя Самого». Один из распятых злодеев злословил Его и говорил: «Если Ты Христос, спаси Себя и нас». Другой же, напротив, унимал его и говорил: «Или ты не боишься Бога, когда и сам осужден на то же? Мы осуждены справедливо, потому что достойное по делам нашим приняли, а Он ничего худого не сделал». И сказал Иисусу: «Вспомни обо мне, Господи, когда придешь в Царствие Твое». И сказал ему Иисус: «Истинно говорю тебе, ныне же будешь со Мною в раю». От шестого же часа тьма была по всей земле до часа девятого. А около девятого часа возопил Иисус громким голосом: «Эли, Эли! Лама савахфани?», то есть «Боже Мой, Боже Мой! Почему Ты Меня оставил?» И тотчас побежал один из стоявших там воинов, взял губку, наполнил уксусом и, наложив на трость, давал Ему пить. Когда же Иисус испил уксуса, то сказал: «Совершилось». И возгласил громким голосом: «Отче! В руки Твои предаю дух Мой». Сказав это, Он испустил дух.

И в этот момент завеса в храме разодралась надвое, сверху донизу, и земля сотряслась, и скалы расселись, и гробницы открылись, и многие усопшие святые воскресли. И, выйдя из гробниц по воскресении Его, они вошли в святой город и явились многим. Сотник же и те, которые вместе с ним стерегли Иисуса, видя землетрясение и все происходившее, ужасались и говорили: «Воистину Он был Сын Божий». И весь народ, сошедшийся на это зрелище, возвращался, бия себя в грудь.

МАТФЕЙ 27:45–49, 51–54; ЛУКА 23:35–43, 46, 48; ИОАНН 19:19–23, 30

Иисүһу иньэ буоругар уурбуттара

Иисус өлбүтүгэр неделя бэһис күнэ этэ. Иудейдар Пилаттан ыйыта барбыттар, тириллибит киһилэри кириэстэртэн уһултуокка диэн, гинилэр субботага кириэстэргэ каалымыактарын, ол суббота гинилэргэ улакан таһара күнэ этэ. Баһылыктарыттан һөбүлүүр һаһаны истэн, һэриилэхэр киһилэр икки өлөрүөкүттэр чоңкууларын тоһуталаабыттар. Иисуска һуһаһаан, оһор көрбүттэрэ, Гини өлбүт, ол иһин Гинини тыһыппатактара. Биир һэриилэхэр киһи батыйаннан Гини ойгосторун батары аһпыт, этэ дьөлө быһыллыбыт һириттэн кааны гытта уу токтубут. Ити һол көрдүк буолбута Таһара һуругугар һылыкталлыбытын көрдүк: «Гини оңуога алдьаныа һуога» (Исх. 12: 46) онуга «Дьөлө аһпыттарын Көрүөктэрэ» (Захария 12:10).

Ол кэнниттэн Пилатка дьоһун, баай, синедрионһа үлэһиир Иосиф ааттаак киһи кэлбитэ, гини Аримафеянтан. Гини кистээн Иисус үөрэтээччитэ этэ (иудейдартан куттанан). Иосиф Пилаттан Иисүһу кириэстэн уһуһтарыаһын көрдөһпүтэ. Пилат гини көрдөһүүтүн һөбүлээбитэ.

Өссүө биир киһи синедрионтан кэлбитэ, Никодим ааттаак, ол эмиэ кистээн Иисуска кэлэ һылдыбыта. Гини миннигэһ һыттаак масһолардаак иһиттэри эгэлбит. Иудейдар быһыларынан гинилэр Иисус этин бигэ торгого һууһаабыттар, онтуһ миннигэр һыттаак этэ. Иисүһу ыйаабыт һирдэрин аттытыгар тэңкэ мас баар этэ, онно — таас кайа иһигэр карайар иньэ буора оңоһуллубута. Иосиф Никодимы гытта Иисүһу онно карайбыттара, кайа иһигэр киирэр ааны улакан баһайы тааһынан баттаппыттара.

Субботага бастың аһабыттар онуга фарисейдар Пилатка кэлбиттэр, Иисус туһунан кэһсэбиттэр: «Күсээһин! Биһиги өйдөөтүбүт, ол албын этэ маны һаһарааччы: „Үс күн аһаатын, тиллиэм“. Дьэ, үс күнү мэлдьи колботун кэтиэккэ наада, Гини үөрэтэр көмөһүттэрэ түүн кэлэн, Гинини уорумуоктарын, нэһилиэккэ һаһарымыактарын: „Гини өлөн бараан тиллибитэ“. Оччого иккис албын маңнайгытааһар куһаһан буоһуога».

Һөбүлүүр һанааны истэн барааннар, гинилэр колботун аттыгар кэтэбилдыттэри туруорбуттар, онно киирэр һири үчүгэйдик һаппыттар.

МАТФЕЙ 27:57–66; ИОАНН 19:31–42

Погребение Иисуса

Когда умер Иисус, была пятница. Иудеи пошли к Пилату просить разрешения снять распятых с крестов, чтобы тела не остались на крестах в субботу, потому что та суббота была великим праздником. Получив разрешение от правителя, воины пришли и перебили голени у обоих разбойников. Подойдя к Иисусу, они увидели, что Он уже умер, и не перебили у Него голени. Но один из воинов копьем пронзил Ему ребра, и из раны истекла кровь и вода. Это произошло именно так, как было предсказано в Писании: «Кость Его да не сокрушится» (Исход 12:46) и «Увидят Того, Которого пронзили» (Захария 12:10).

После этого к Пилату пришел знатный и богатый член синедриона, Иосиф из Аримафеи. Он был тайным — из страха перед иудеями — учеником Иисуса. Иосиф попросил у Пилата разрешения снять тело Иисуса с креста, и Пилат позволил.

Пришел также и один из членов синедриона по имени Никодим, тайно ночью приходивший к Иисусу. Он принес с собой большие сосуды с благовонным маслом. По иудейскому обычаю погребения они обернули тело Иисуса чистым полотном, пропитанным благовониями. Недалеко от того места, где был распят Иисус, находился сад, а в саду — недавно высеченная в скале пещера для погребения. Иосиф и Никодим положили туда тело Иисуса, привалив ко входу большой камень.

В субботу первосвященники и фарисеи пришли к правителю Пилату и сказали ему об Иисусе: «Господин! Мы вспомнили, что обманщик тот говорил: „Через три дня воскресну“. Итак, прикажи охранять гробницу до исхода третьего дня, чтобы ученики Его, придя ночью, не украли Его и не сказали потом народу: „Он воскрес из мертвых“. И будет последний обман хуже первого».

Получив позволение, они поставили стражу у гроба, а вход в него запечатали.

МАТФЕЙ 27:57–66; ИОАНН 19:31–42

Христос тилиннэ!

Суббота күнэ ааһан, хүрдээк күүстээктик һир камнатыта буолбута. Таңара ангела каллаантан кэлэн, иньэ буорун дьиэтин аттытыттан улакан болдогу һыгарыппыт. Ангел этиң уотун көрдүк гүлүбүрээбит онуга гини таңаһа чэбис-чээлкэ, каар көрдүк этэ. Гиниттэн куттананнар, колбону кэтиир киһилэр һиргэ түһэтэлээбиттэр, тыына һуок көрдүк буолбуттар. Кас кэм ааспыта буолуой, өйдөнөннөр, олокко барбыттар, туок буолбутун туһунан бастың агабыттарга кэпсээбиттэр. Кырдыагас һүбэһиттэр онуга бастың агабыттар, мунһакка комулланнар һэриилэхэр киһилэргэ элбэк карчыны биэрэннэр, һаңарбыттар: «Кэпсээң, кайдак Гини үөрэтэр көмөһүттэрэ түүн кэлэннэр, биһиги утуйа һыттакпытына, Гинини уорбуттарый. Өс тойоңно тийдэгинэ, биһиги эһигини гини һэмэттэн быһһыакпыт». Һэриилэхэр киһилэр карчылары ылаат, барбыттар, бастааңны агабыттар үөрөппиттэрин көрдүк киһилэргэ кэпсээбиттэр.

Ол күн, им таксаатын, Мария Магдалина, Мария – Иаковы гытта Иосия иньэлэрэ онуга Саломия тэңкэ маска кэлбиттэрэ. Онно иньэ буорун дьиэтэ баар этэ. Иисус этин миннигэс һыттаак һыаларынан биспиттэр. Бэйэ-бэйэлэригэр һаңарбыттар: «Ким биһиэкэ иньэ буорун дьиэтиттэн улакан боддок тааһы һыгарытыай?» Дьактаттар колботугар һугаһаан кэлэннэр, хүрдээк диктини көрбүттэр, туоктаагар да улакан болдок таас һыгарытыллыбытын. Таас кайа иһигэр кириэннэр, гинилэр ангелы көрбүттэр, чэбис-чээлкээ гилбэгэр таңастаагыны, ол гына һоһуйбуттар. Ангел гинилэргэ диэбит: «Куттанымаң! Мин билэбин эһиги тириллибит Иисуһу көрдүүргүтүн. Гини манна һуок – Гини тиллибитэ, кайдак һаңарбытын көрдүк. Таңара һыппыт һирэ бу баар. Барың түргэнник онтон Гини үөрэтэр көмөһүттэригэр Гини өлбүттэртэн тиллибитин туһунан кэпсээң онтон гинилэри Галилеяга көһүтэр».

Дьактаттар куттаммычча онно улаканлык үөрэ гына һүүрэн таксаннар, Христос тиллибитин туһунан үөрэтэр көмөһүттэригэр кэпси иһүүрбүттэр.

МАТФЕЙ 28:1–8, 11–15; МАРК 16:1–7, 9; ЛУКА 24:1–7

Воскресение Христа

По прошествии субботы случилось великое землетрясение, ибо ангел Господень сошел с небес и отвалил камень от входа в гробницу. Вид ангела был подобен молнии, и одежда его была белой, как снег. Стерегущие пещеру воины в страхе пали на землю и стали как мертвые. Придя в себя, они пошли в город и рассказали первосвященникам обо всем происшедшем. Собрав совет со старейшинами, первосвященники дали воинам много денег со словами: «Скажите, что ученики Его, придя ночью, украли Его, пока мы спали. А если слух о происшедшем дойдет до правителя, мы уговорим его не наказывать вас». Воины, взяв деньги, пошли и поступили так, как их научили первосвященники.

В тот же день рано утром Мария Магдалина, Мария – мать Иакова и Иосии и Саломия пошли в сад, где была гробница, чтобы помазать благовониями тело Иисуса. Они говорили между собою: «Кто отвалит нам камень от входа в пещеру?» Подойдя ближе, женщины с удивлением обнаружили, что камень отвален, а он был очень большой. Войдя в пещеру, они увидели ангела, облаченного в белые одежды, и ужаснулись. Но ангел сказал им: «Не бойтесь! Ибо знаю, вы ищите Иисуса распятого. Его нет здесь – Он воскрес, как и сказал вам. Вот место, где был положен Господь. Пойдите скорее скажите ученикам Его, что Он воскрес из мертвых и ждет их в Галилее».

И, выйдя из пещеры, женщины со страхом и великой радостью побежали возвестить ученикам о воскресении Христа.

МАТФЕЙ 28:1–8, 11–15; МАРК 16:1–7, 9; ЛУКА 24:1–7

Иисус Христос каллаанҗа көтүүтэ

Тиллэн бараан Христос өссүө түөрт уон күнү үөрэтэр көмөһүттэригэр көстөөччү этэ, Таңара Ыйаагын туһунан гинилэргэ һаңарар этэ. Биирдэ Гини, олору комуйаат, көрдөспүт: Иерусалимтан кайдиэк да барымаң, Агагыт һаңарбыт һаңата кэлэрин күүтэ олоруң, ону эһиги Минигиттэн истибиккитин. Иоанн ууннан һүрэктээбитэ, кас эрэ күн ааспытын кэннэ эһиги Айыы Тыынынан һүрэктэниэккит.

Айыы Тыына эһиэкэ киирдэгинэ, эһиги күүһү ылыаккыт, оччого Иерусалимҗа, Иудея онуга Самария үрдүлэринэн, һир бары муңнуктарыгар Мин һаңам кирдигин һэңээрэн биллэриэккит.

Ити һаңаларын кэнниттэн Иисус Христос, үөрэтэр көмөһүттэрэ көрө турдактарына, каллаанҗа көтөгүллүбүтэ, олоҕо карактарыттан Гинини былыт һаппыта. Каллаан диэк Гини көтөрүн көрө турдактарына, гинилэр иннилэригэр чэбис-чээлкээ таңастаак икки эр киһи көстүбүттэр, гинилэргэ һаңарбыттар: «Галилея киһилэрэ! Того эһиги каллаан диэк көрөн турагыт? Эһигиттэн каллаанҗа көтөр Иисус, итигирдик кэлиэгэ, аны Гини көтөрүн көрөн тураргыт көрдүк».

АПОСТОЛЛАР ҮРДҮК ҮЛЭЛЭРЭ 1:3–11

Вознесение Иисуса Христа

Воскресший Христос еще в продолжение сорока дней являлся Своим ученикам и говорил им о Царстве Божиим. Наконец, собрав учеников, Он повелел им:

Не отлучайтесь из Иерусалима, но ждите обещанного от Отца, о чем вы слышали от Меня. Ибо Иоанн крестил водою, а вы через несколько дней будете крещены Духом Святым.

Вы примете силу, когда сойдет на вас Дух Святой, и будете Мне свидетелями в Иерусалиме, и во всей Иудее, и Самарии, и даже до края земли.

После этих слов Иисус Христос стал подниматься у них на глазах на небо, и облако скрыло Его от их взоров. И когда они смотрели на небо во время Его вознесения, вдруг предстали перед ними два мужа в белых одеждах и сказали: «Галилеяне! Что вы стоите и смотрите на небо? Иисус, вознесшийся от вас на небо, придет таким же образом, как вы видели Его восходящим на небо».

ДЕЯНИЯ АПОСТОЛОВ 1:3–11

«Ирдиир орокпун, илэ кирдик, тыыннаак олок»

Таңара Иисус Христос, кириэскэ тириллибитин иннитигэр, үс эрэ дьылы үтүөлэри оңорбута һиргэ. Таңара Үөрүлээк һурагы кэпси һылдыбыта, быһһаныы туһунан онуга Таңара Ыйаагын туһунан! Бу бааллар Иисус Христос бэрт улуу үөрэктэрэ:

Мин – ирдиир орокпун, илэ кирдикпин, тыыннаак олокпун; ким даа буоллун каллааннаагы Агатыгар кэллэгинэ, Минигинэн кэлээччи (*Иоанн 14:6*).

Мин – өлбүттэн тилилли онуга олок; Миниэкэ итэгэйэр, өллөгүнэ да, тиллиэгэ (*Иоанн 11:25*).

Мин һиргэ баарым туркары, Мин – һир һырдыгабын (*Иоанн 9:5*).

Мин – тыыннак олок килиэбэ буолабын; ким Миниэкэ кэлиэ, аччыктыа һуога, ким Миниэкэ итэгэйэр, каһан да улаканнык утаппат буолуога (*Иоанн 6:35*).

Киһи Уола өлбүтү булан быһһаары кэлбитэ (*Лука 19:10*).

Маһнай Таңара Ыйаагын көрдөөһ онуга Гини кирдигин (*Матвей 6:33*).

Эһэни эһиэкэ кээһэбин, Бэйэм эйэбин эһиэкэ биэрэбин; Мин ити һир биэрэрин көрдүк биэрбэппин. Эһиги һүрэккит һаапатын даа, куттамматын даа (*Иоанн 14:27*).

Кэлиһ Миниэкэ бары үлэлээччилэр онуга һолото һуоктар, Мин эһигини һалытыам. Мин көтөгөр таһагаспын бэйэгитигэр ылыһ, Минигиттэн үөрэниһ, Мин һүрэкпинэн һымһагаспын онуга кирбикпин, оччого эһиги һанаагытын таргатыаккыт. Мин таһар таһагаһым үтүө онуга Мин иллэртэрэрим дьогус (*Матфей 11:28-30*).

Мин һаһабын иһиллиир онуга Минигин Ыһтааччыга итэгэйэр, биэк тыыннаак олоктоок буолуога, һуудка түбэһиэ һуога – гини өлүүттэн тиллиэгэ кэлбитэ (*Иоанн 5:24*).

Ким итэгэйэр Уолугар, биэк тыыннаак олоктоок буолуога, ким итэгэйбэт Уолугар, тыһнаак ологу көрүө һуога: Таңара кыйһаммыта гиниэкэ баар (*Иоанн 3:36*).

Ким Минигин гытта барсыак һанаалаак, бэйэтин аһыммакка, оччого эрэ Минигин гытта барыстын (*Лука 9:23*).

Киһи һири барытын ыларыгар туок үтүөтэ баарый, бэйэтин өлүүгэ киллэриэгэ дуу, бэйэтигэр кууһаганы оңоруога дуу? (*Лука 9:25*).

Ким дьоһһо Мин туспуһан кэпсиэгэ, ол туһунан Мин Каллааннаагы Агабар кэпсиэм; ким Минигиттэн киһилэр билэллэригэр арагыага, оччого Мин гиниттэн Каллааннаагы Агам билэригэр арагыам (*Матфей 10:32-33*).

Каллааны гытта һир һүтүөктэрэ, ол да буоллар Мин һаһаларым үйэгэ тыыннаак каалыактара (*Лука 21:33*).

Путь и истина и жизнь

Служение Господа Иисуса Христа на земле длилось примерно три года, до того, как Он был распят на кресте. Господь проповедовал Евангелие, то есть Благую Весть, о спасении и о Царстве Божиим. Вот некоторые из важнейших Его изречений:

Я – путь и истина и жизнь; никто не приходит к Отцу иначе, как через Меня (*Иоанн 14:6*).

Я – воскресение и жизнь; тот, кто верит в Меня, даже если и умрет, оживет (*Иоанн 11:25*).

Пока Я в мире, Я – свет миру (*Иоанн 9:5*).

Я – хлеб жизни; тот, кто приходит ко Мне, не будет испытывать голод, и тот, кто верит в Меня, не будет жаждать никогда (*Иоанн 6:35*).

Сын Человеческий пришел, чтобы найти и спасти погибшее (*Лука 19:10*).

Ищите же прежде всего Царства Божия и правды его (*Матфей 6:33*).

Мир оставляю вам, мир Мой даю вам; Я даю вам не так, как этот мир дает. Пусть не смущается сердце ваше и не устрашается (*Иоанн 14:27*).

Придите ко Мне все труждающиеся и обремененные, и Я успокою вас. Возьмите иго Мое на себя и научитесь от Меня, ибо Я кроток и смирен сердцем, и вы найдете покой душам вашим. Ибо иго Мое благо, и бремя Мое легко (*Матфей 11:28-30*).

Тот, кто слушает слово Мое и верует в Пославшего Меня, имеет жизнь вечную и на суд не приходит – он перешел уже от смерти в жизнь (*Иоанн 5:24*).

Тот, кто верует в Сына, имеет жизнь вечную, а тот, кто не верует в Сына, не увидит жизни: гнев Божий пребывает на нем (*Иоанн 3:36*).

Тот, кто хочет идти за Мною, пусть отвергнет самого себя и, взяв крест свой, следует за Мною (*Лука 9:23*).

Что пользы, если человек приобретет весь мир, а самого себя погубит или повредит себе? (*Лука 9:25*).

Кто исповедает Меня перед людьми, того исповедаю и Я перед Отцом Моим Небесным; а кто отречется от Меня перед людьми, отрекусь от того и Я перед Отцом Моим Небесным (*Матфей 10:32-33*).

Небо и земля перестанут существовать, но слова Мои пребудут вечно (*Лука 21:33*).

